Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 340
Marţi 30 Iulie 1957

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R. P. R.

In cuprinsul ziarului

Nici un minut pierdut la muncile de vară!

Lucrările de vară ale solului — baza recoltei viitoare

Ne găsim într-o perioada de vîrf a muncilor agricole. Acum trebuie încordate toate forţele pentru strîngerea şi înmagazinarea fără pierderi a bogatei recolte din anul acesta, pentru continuarea îngrijirii culturilor prăşitoare a viilor ş.a.m.d. Nu trebuie uitat însă că tot acum se cere asigurata şi baza recoltei viitoare prin executarea în bune condiţii a lucrărilor de vară ale solului.

In cele mai multe regiuni ale ţării seceriştul a fost executat pe importante suprafeţe de teren, umiditatea ridicată a pămîntului permiţînd executarea lucrărilor solului mai uşor şi mai bine decît în alţi ani. Ar fi deci normal ca dezmiriştitul şi arăturile să se afle în present într-un stadiu înaintat. Realitatea este însă cu totul alta. Pînă acum cîteva zile, în Galaţi şi Constanţa, bunăoara, cu toate că recoltarea păioaselor era aproape terminată, dezmiriştitul fusese executat în proporţie de numai 2 şi respectiv 4 la sută. Cu aceeaşi tărăgăneală se desfăşoară lucrările solului şi în regiunile Iaşi, Bacău, Ploeşti şi altele.

Din experienţa anilor trecuţi s-a constatat că de pe terenurile pe care s-au întîrziat dezmiriştitul şi arăturile au fost obţinute recolte scăzute. De ce? Pentru că vara pămîntul nelucrat la vremea potrivită pierde cu repeziciune apa prin evaporare, uscîndu-se puternic; aceasta face ca lucrarea lui să devină mai tîrziu greoaie şi uneori chiar imposibilă. Arătura iese bolovănoasă iar însămînţările de toamnă nu se pot face de bună calitate.

Iată de ce este necesar ca, paralel cu treierişul şi celelalte munci de sezon, să fie peste tot intensificat ritmul dezmiriştitului şi arăturilor. Terenurile de pe care se ridică recoltele vor fi curăţate de spicele şi paiele rămase de pe urma secerătorilor-legători şi combinelor, iar clăile se vor aşeza în rînduri drepte pentru ca printre ele să se poată începe fără întîrziere lucrarea solului. Dezmiriştitul trebuie făcut cel mai tîrziu la 2—3 zile de la seceriş. Acolo unde s-a creat un decalaj prea mare între seceriş şi lucrarea solului se va trece direct la arătură. Arătura trebuie să fie neapărat urmată de grapă.

Felul lucrării şi modul cum trebuie făcută vor fi stabilite cu răspundere de tehnicienii şi inginerii agronomi; ei trebuie să ţină seama de indicaţiile pe care le dau, de clima locului, de natura solului, de gradul lui de îmburuienire şi de uscăciune, de plantele ce se vor cultiva pe terenul respectiv ş.a.m.d. Vor fi lucrate cu întîietate terenurile care urmează să fie însămînţate în toamnă cu păioase.

In vara aceasta, umiditatea ridicată a pămîntului a creat condiţii bune pentru cultivarea plantelor furajere în mirişti. Cu toate acestea suprafeţele însămînţate pînă în present sînt foarte mici. In unele regiuni avansate cu seceriştul problema culturilor duble este lăsată pe planul al doilea cu toate că baza furajeră este deficitară.

Dat fiind ajutorul însemnat pe care-l aduc culturile duble la sporirea producţiei de carne, lapte etc., se impune ca organele agricole şi de stat să ia măsuri pentru însămînţarea unor suprafeţe cît mai mari în mirişti cu plante de nutreţ şi mai ales cu porumb furajer.

Recolte bogate

● Insufleţiţi de rodul bogat al holdelor, muncitorii gospodăriei agricole de stat Albeşti, raionul Truşeşti, au lucrat cu sîrg la terminarea secerişului la orz şi grîu.

La treieriş, care acuma se desfăşoară din plin, muncitorii acestei gospodării au constatat cu bucurie că orzul a dat o producţie medie de 3.400 kg la hectar, iar grîul 2.500 kg la hectar.

● Rar s-a pomenit ca pe hotarul comunei Rădăuţi-Prut să se fi obţinut producţii de grîu de peste 3000 kg la ha. In această vară, producţia arătată mai sus a fost nu numai atinsă dar chiar depăşită de către colectiviştii din comună. De pe cele 60 de ha cultivate cu grîu, colectiviştii din Rădăuţi-Prut au strîns cîte 3.280 kg de boabe la ha. Aceasta pentrucă au aplicat cum trebuie regulile agrotehnice.

● Gospodăria agricolă colectivă „23 August" din comuna Tîrgşorul-Vechi, regiunea Ploeşti, a terminat treierişul orzului de toamnă. Mare a fost bucuria colectiviştilor văzînd cum de pe întreaga suprafaţă cultivată cu orz s-a obţinut o producţie medie de 3.550 kg boabe la ha. Tot atît de bună s-a dovedit a fi recolta de grîu pe care colectiviştii o treieră în prezent.

RECOLTĂ BOGATĂ — SACI PLINI

In satul Oişdea, comuna Galda de Jos, regiunea Hunedoara, treierişul se desfăşoară din plin. Batoza instalată pe aria satului treieră zilnic între 20.000—25.000 kg. boabe.

In fotografie: după ce a terminat de treierat, ţăranul muncitor Arpad Barosi îşi cîntăreşte recolta obţinută la grîu. Anul acesta, grîul de pe holda lui a dat 2.200 kg. boabe la ha.

„UNA STĂ...

Batoza de pe aria nr. 1 din comuna Hăicărău, raionul Cricov stă degeaba, deoarece tehnicienii agronomi de la sfatul popular nu s-au îngrijit ca snopii să fie transportaţi din vreme la arie, deşi secerişul s-a terminat de multă vreme.

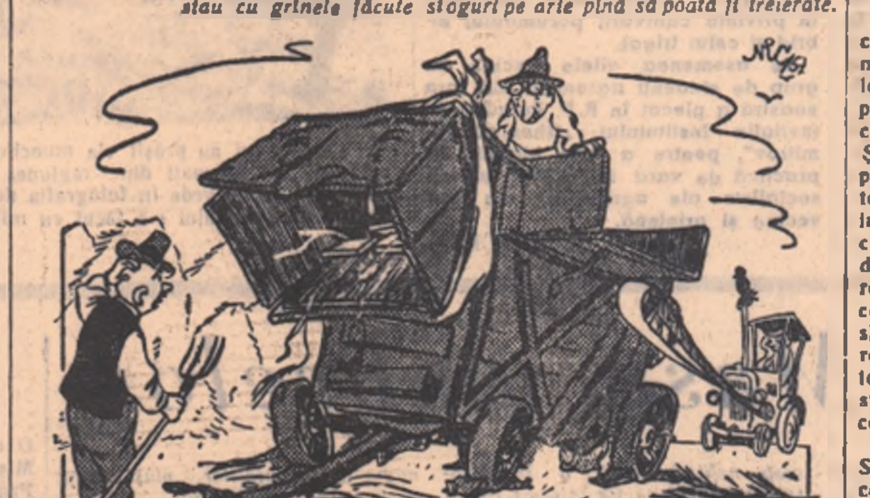

TEHNICIANUL AGRONOM: — In sfîrşit, funcţionează şi batoza noastră!!

Desen de NIC. NICOLAESCU

...ŞI ALTA... MERGE"!

S.M.T. Tîrnăveni a trimis în comuna Mica — raionul Tîrnăveni, o batoză stricată. Din această cauză, ţăranii muncitori stau cu grînele făcute stoguri pe arie pînă să poată fi treierate.

Stau grînele clădite-n stoguri
Pe cîmpie,

Batoza-i toată... ciobur!
Dar e la... datorie!

Desen de NIC. NICOLAESCU

In regiunea Stalin secerişul este întîrziat

Pe meleagurile regiunii Stalin, recoltatul păioaselor este în toi. Oamenii muncii de pe ogoarele raioanelor Tîrnăveni şi Mediaş sînt aproape pe terminate cu executarea acestei lucrări importante. Cei din comunele Şona şi Bucerdea Grînoasă, de pildă, muncind cu toate forţele, au şi terminat de secerat. E drept că diferă întru cîtva condiţiile de climă şi precipitaţii din raioanele Tîrnăveni şi Mediaş faţă de cele din restul raioanelor regiunii. Asta însă nu e totul. Ceea ce a contribuit ca raioanele amintite să se situeze în fruntea muncilor de recoltat este faptul că aici producătorii au fost mobilizaţi temeinic să-şi strîngă la timp şi fără pierdere recolta.

Alta este însă situaţia în raioanele Sibiu, Sighişoara şi Agnita. Aici recoltatul grîului nu s-a făcut pînă în prezent decît în proporţie de 50—75 la sută. Chiar şi în aceste zile cînd timpul este prielnic, iar cerealele sînt coapte, ritmul secerişului în aceste raioane este încetinit. Aceasta pentru că nu se foloseşte întreaga capacitate de lucru a secerătorilor-legători, a coaselor şi a secerilor manuale. Rămase în urmă cu secerişul sînt şi unele gospodării de stat, ca de pildă cea din comuna Blaj, care pînă mai acum cîteva zile nu recoltase grîul decît în proporţie de abia 20 la sută.

Trebuie intensificat de asemenea secerişul şi în raioanele Codlea şi Rupea, raioane care au climă mai rece, astfel ca pe măsură ce grînele dau în pîrgă să fie strînse cît mai repede de pe cîmp.

VLAD IONESCU

Batozele vor treiera fără întrerupere

Organele agricole din raionul Oradea analizînd modul în care s-a desfăşurat treierişul în anii trecuţi au constatat că majoritatea batozelor care au treierat în sectorul particular au lucrat sub norma stabilită. Ca urmare a acestui fapt perioada de treieriş a fost prelungită.

Una din cauzele care au dus la această situaţie a fost faptul că batozele acţionau în gol mai bine de 15 minute după terminarea fiecărui stog treierat pentru ca ultimele boabe să iasă din batoză.

Dacă, să zicem, o batoză treieră într-o zi la 15 proprietari, ea e nevoită să meargă în gol trei ore şi 45 de minute, timp în care ar putea treiera cantitatea de 4.140 kg.

Cum în întreg raionul funcţionează 114 batoze reiese că timpul care se pierde zilnic din acest motiv e destul de mare.

Pentru remedierea acestor deficiente organele agricole au luat măsuri ca în vara aceasta batozele să funcţioneze cu întreaga lor capacitate. Astfel s-a stabilit ca scuturarea batozei să se facă la terminarea treierişului de pe aria respectivă, iar boabele provenite prin scuturare să fie date celui care a treierat primul. Lămuriţi, producătorii agricoli au adoptat această metoda considerînd-o ca un mijloc de scurtare a campaniei de treierat.

Ing. C. MANU

Se dezvoltă sectorul socialist al agriculturii

A 63-a colectivă din raion

De curînd, peste 100 de familii de ţărani întovărăşiţi din comuna Moldoveni, raionul Filimon Sîrbu, au hotărît să treacă la forma superioară de producţie agricolă. Ei au înfiinţat astfel o gospodărie agricolă colectivă căreia i-au dat numele „Voinţa". In noua unitate înfiinţată, colectiviştii au unit laolaltă 230 de hectare teren arabil, 40 atelaje şi numeroase unelte agricole. Ca preşedinte al gospodăriei a fost ales tov. Petrache Balaban, unul dintre cei mai destoinici colectivişti.

ION CENUŞE
corespondent

Sărbătoare la Craidorolţ

In comuna Craidorolţ azi e sărbătoare. Pretutindeni flutură drapele roşii şi tricolore, iar din Berveni, Sînnicláuşi, Moftinul Mic şi alte sate vecine, vin şiruri de căruţe care aduc colectivişti, întovărăşiţi şi ţărani muncitori îmbrăcaţi în straie de sărbătoare. Oaspeţii, ca şi locuitorii comunei, se îndreaptă spre sala frumos împodobită a căminului cultural. Aici se ţine şedinţa de inaugurare a primei cooperative agricole de producţie cu rentă din regiunea Baia Mare. Un număr de 28 familii de ţărani muncitori de aici s-au unit spre a munci laolaltă pămîntul în cadrul cooperativei. Din darea de seamă pe care a prezentat-o tov. Rajczaonyi Ştefan, membru al comitetului de iniţiativă, relese că membrii au adus în cooperativă 110 hectare teren arabil, 10 vite cornute mari, 2 cai, 30 de oi, 8 căruţe, 9 pluguri, un tractor cu remorcă şi un trior. In cadrul acestei şedinţe s-a discutat şi aprobat statutul cooperativei. Membrii au căzut de acord ca renta pentru pămînt să fie de 25 la sută din venitul realizat, urmînd ca restul de 75 la sută să fie dat pentru zile-muncă.

MIHAIL GATH
corespondent

O nouă întovărăşire agrozootehnică

Comuna Măiureni, raionul Curtea de Argeş, se află situată într-o regiune deluroasă. Ocupaţia de bază a oamenilor de aici o constituie pomicultura şi creşterea animalelor. Pentru a putea munci mai cu spor, un număr de 45 familii din această comună au alcătuit de curînd o întovărăşire agrozootehnică. Ei au venit în întovărăşire cu 19 ha teren păşune şi 100 de oi.

N. I. PARASCHIVESCU
corespondent

DE CE NU CREŞTE ÎNTOVĂRĂŞIREA DIN BOTENI

Astă primăvară am inserat în ziarul nostru hotărîrea unor întovărăşiri agricole din raionul Titu de a destina măririi fondului de bază recolta de pe anumite parcele semănate cu grîu şi porumb. Am prezentat pe bună dreptate această hotărîre ca o iniţiativă ce merită să fie urmată şi de întovărăşirile din alte raioane. Şi a fost urmată. In zilele acestea întovărăşirile predau la bazele de recepţie cerealele destinate fondului obştesc şi cu banii primiţi îşi procură unelte şi animale, înalţă construcţii.

Iată însă că tocmai în raionul Titu mai sînt întovărăşiri care n-au repartizat fondului de bază nici un bob de grîu, n-au destinat acestui scop nici un petec de teren însămînţat cu porumb. Una din aceste întovărăşiri este cea din satul Boteni. Despre întovărăşirea din Boteni se pot spune şi alte lucruri care nu-s deloc măgulitoare.

Intovărăşirea cuprinde astăzi 26 de familii şi 23 de ha de teren. Aceasta înseamnă că numai 7,22 la sută din familiile existente în sat sînt în întovărăşire, care deţine doar 2,12 la sută din terenul cooperativizabil.

Cu 5 ani în urmă, la înfiinţare, întovărăşirea avea tot 26 de familii cu 23 ha de teren. Cred că nu exagerez dacă afirm că întovărăşirea din Boteni este singura unitate agricolă cooperatistă care, într-o perioadă aşa de lungă, n-a crescut deloc.

Cum se explică această situaţie?

Să pornim de la recolta de grîu obţinută anul acesta. Pînă în ziua de 22 iulie a.c. se treierase o bună parte din grîul întovărăşiţilor. Care va fi producţia medie la hectar pe întreaga întovărăşire nu se poate spune cu precizie. Cert e că va fi o producţie mică. La cultura grîului toate muncile au fost executate individual. Pînă acum cea mai mare producţie de grîu la ha a fost obţinută de întovărăşitul Ştefan Gh. Mihai: 2.120 kg. Alţii, printre care se numără şi Paraschiv Alexandru, preşedintele întovărăşirii, abia au scos 1.300 de kg la hectar. Majoritatea ţăranilor individuali din sat au recolte mai bune decît a preşedintelui.

Şi acum cauzele care au dus la asemenea producţii.

In 1955, semănatul, plivitul şi recoltarea grîului s-au făcut în comun. Producţia obţinută de întovărăşire atunci a întrecut nu numai media pe sat, ci şi producţia celor mai pricepuţi ţărani care au muncit individual. La împărţirea grîului s-au ivit însă neînţelegeri. Grîul

(Continuare în pag. a 4-a)

Pentru fondul central AL STATULUI

GRIU CA AURUL...

Pe şoseaua Ghizdarului, acolo unde este întretăiată de linia C.F.R. ce merge la Ramadan, se află una din bazele de recepţie din oraşul Giurgiu.

— Trebuie să fim pregătiţi cu toate pentru primirea cerealelor, şi-au spus acum cîtăva vreme cei de la bază. Şi, în curtea bazei au adus trioare, alte pentru ca să curăţească cerealele ce nu vor fi destul de curate, iar aparatele de analiză, spre a le avea mai „la îndemînă", le-au instalat pe o masă, în curte, la umbra unui nuc. Iată, căruţe încărcate cu saci de grîu vin acum zilnic la baza de recepţie. Ţăranul muncitor Marin I. Boltinescu din comuna Vieru raionul Giurgiu, s-a prezentat să predea primele 250 kg de grîu în contul contractului încheiat cu cooperativa. De abia a intrat pe poartă şi în urma lui veneau alte trei căruţe. Erau din Slobozia. In fruntea lor se află deputatul Ancu Nicolae, care aduce 1.400 kg de grîu.

— Bună marfă! spuse bătrînul laborant Dumitriu. Priviţi buletinele de analiză: 78—80 greutate hectolitrică şi 1—2 la sută corpuri străine.

In vremea asta, pe poartă intra un ghioci tras de doi boi. Era Tudor C. Topală din comuna Vieru, membru al întovărăşirii „Gheorghe Doja".

Bătrînul laborant făcu analiza, trăgînd cu coada ochiului la omul care adusese grîul... Il da a înţelege că şi marfa adusă de el e de bună calitate.

— Am scos 1.360 kg de grîu de pe 1 pogon şi un sfert — spuse fără să fie întrebat Tudor Topală, care pricepuse că laborantul bazei era mulţumit de grîul adus de el.

— Asta înseamnă peste 2.100 kg la ha.

— Aşa vine! Eu am adus doar 200 kg, dar voi mai aduce şi grîu şi orz, iar în toamnă, porumb. Vreau să iau bani mai mulţi. Noi de altfel vindem bucatele în asociaţie, ca să primim şi sporul de 10 la sută, aşa cum este prevăzut în Hotărîrea guvernului.

— Priviţi! interveni din nou în discuţie laborantul: 80 greutate hectolitrică şi numai 1 la sută corpuri străine.

Avea dreptate. Grîul întovărăşitului Tudor Topală era curat ca aurul, cu bobul mare şi greu. Trăsese putere destulă din brazda adîncă răsturnată de tractoarele S.M.T. pe ogoarele întovărăşiţilor din comuna Vieru.

Tudor Topală care ascultase bucuros cuvintele laborantului zise:

— Vrem ca asociaţia noastră să fie prima pe raion la predarea cerealelor contractate. N-o să rămînem de ruşine nici cu ceea ce am plănuit, nici cu bucatele pe care le vom aduce să le vindem statului.

LUCIAN RADAN

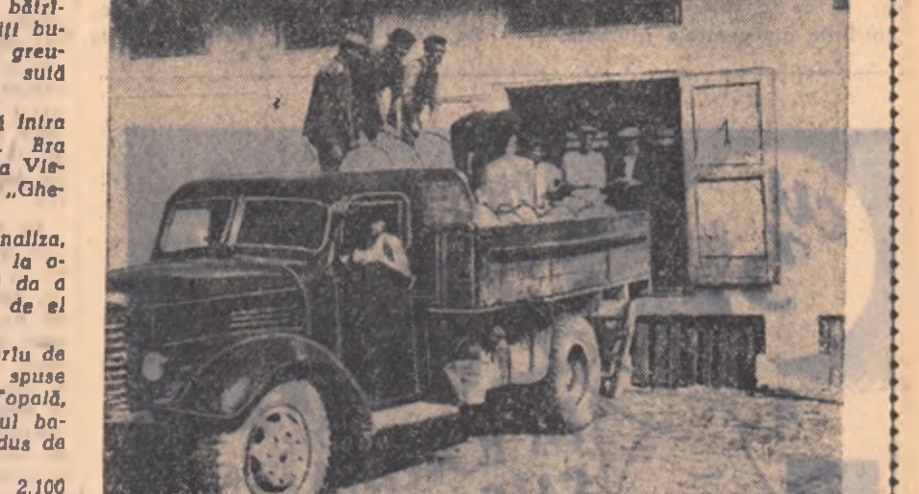
La bazele de recepţie din regiunea Suceava

La bazele de recepţie din regiunea Suceava sosesc zilnic tot mai mari cantităţi de cereale din noua recoltă. Gospodăriile agricole de stat au predat pînă acum cîteva zile pentru fondul central al statului peste 108 vagoane de grîu. Potrivit contractului încheiat, gospodăria agricolă colectivă „Pămînt desţelenit" din comuna Socrujeni, raionul Truşeşti, a predat 10.000 kg de orz, întovărăşiţii din Stîlubieni au dus la bază aproape 10.000 kg de grîu, iar cei din Hăneşti peste 5.000 kg grîu.

Bazele de recepţie din regiunea Suceava au primit pînă mai zilele trecute peste 140 vagoane de grîu şi orz.

Oameni de cinste

Zilele trecute, printre producătorii veniţi la baza de recepţie Cilibia să predea grîul contractat cu statul s-au numărat şi ţăranii muncitori Gheorghe Creţu, Grigore Andrei, Vasile Trandafir şi Nicolae Lipan din comuna Caragele, care au adus cantitatea de 1.150 kg. grîu de cea mai bună calitate

Şoferul Ion Irimia şi „grupul său de flăcăi" au oprit din nou camionul în faţa rampei de descărcare a bazei de recepţie din Huşi. Bătrînul magazioner Constantin Iftincu îi întîmpină bucuros. Incă vreo 3.000 de kg. de grîu ca aurul, de la G.A.S. Avereşti, vor intra în magazia statului.

RAID ANCHETA

Să fie intensificat ritmul treierişului în regiunea Galaţi

In regiunea Galaţi s-a creat un decalaj foarte mare între seceriş şi treieriş: pînă la data de 25 iulie fusese treierată abia 16,15 la sută din recoltă.

Mult rămase în urmă cu această acţiune sînt gospodăriile agricole cooperatiste şi individuale din raioanele Bereşti, Filimon Sîrbu, Focşani şi altele. In aceeaşi situaţie se găsesc şi majoritatea gospodăriilor agricole de stat şi S.M.T.-urilor.

Redăm mai jos unele aspecte din munca de strîngere a recoltei de pe ogoarele acestei regiuni.

30.000 kg treierate într-o zi

De pe culmea dealului Foişor vezi ca în palmă comuna Plevna. Privirea îţi este atrasă îndată de aria aurie animată de forfota colectiviştilor...

La lucru sînt acum cei din brigada lui Adam Grecu. Fiecare este la locul său de muncă, străduindu-se din răsputeri să-şi îndeplinească sarcina ce-o are. Coşarii dau parcă şi mai mult imbold prin zelul cu care alimentează toba batozei; mîinile lui Costică Bălan şi ale lui Vasile Grecu nu pridideșc cu resfirarea snopilor pe care-i primesc de la tinerele colectiviste Ileana Goga şi Nataliţa Cuiţă. In acelaşi ritm lucrează şi cei de la căratul snopilor, încărcatul boabelor, transportul paielor etc.

Temeinica organizare a muncii pe arie şi buna întreţinere a batozei (batozar Costică Măzăraru) au făcut ca viteza de lucru să fie cu mult depăşită. In fiecare zi colectiviştii reuşesc să treiere peste 20.000 kg boabe, iar uneori să atingă chiar 30.000 kg.

Cînd munca la arii se desfăşoară de la sine

Scriptele de la secţia agricolă a raionului Galaţi arată că întovărăşiţii, colectiviştii şi membrii cooperativei agricole de producţie din comuna Independenţa au terminat recoltatul păioaselor încă de la 17 iulie.

Firesc ar fi fost ca pînă acum o bună parte din recoltă să fie treierată şi depozitată. Situaţia se prezintă însă cu totul altfel. Din cauză că lucrul a fost început tîrziu, cu 1—2 zile înainte de terminarea secerişului, n-a fost treierată pînă în prezent decît o mică parte din recoltă. Pe de altă parte viteza zilnică de lucru se menţine încă foarte scăzută nedepăşind 4.000 de kg pentru fiecare garnitură de treier.

Nu merg bine batozele? Dimpotrivă. Ele funcţionează ca ceasul. Randamentul scăzut la treier se datoreşte proastei organizări a muncii la arii. Conducerile celor 3 întovărăşiri nu s-au străduit şi nici nu au fost ajutate îndeajuns de organele agricole şi de stat să organizeze aşa cum trebuie cetele de treier. Cetele se formează la întîmplare şi cam în felul următor:

— Vii mîine la treier, Vasile?

— Dar tu, Nicolae?... Du-te Toadere şi anunţă pe tov. preşedinte că sîntem vreo 12—15 oameni şi că mîine vrem să treierăm... Cu o astfel de organizare nu-i de mirare că aici treierişul se desfăşoară în pasul melcului. De altfel cam la fel se petrec lucrurile şi în celelalte comune ale raionului.

Un mijloc „original" de scurtare a perioadei de recoltare

Străbăteam zilele trecute ogoarele întinse ale gospodăriei agricole de stat „Ştefan Furtună" din raionul Filimon Sîrbu. Peste tot se muncea cu însufleţire. Combinele recoltau de zor grîul. In altă parte nişte flăcăi negricioşi cocoţaţi pe un stog înalt aruncau snop după snop în gura unei batoze.

La sediul gospodăriei ne întîmpină contabilul şef, Lucian Pîrvu, un tînăr simpatic, uşor la vorbă.

(Continuare în pag. a 4-a)

Cultura și viața

IN PAS CU CEI TINERI ȘI CHIAR ȘI INAINTEA LOR...

La început nu auzeam decît duduitul înfundat și greoi al unui motor, ca un acompaniament al foșnetului spicelor grele ce se unduiau sub bătaia vîntului.

— Vedeți, aceea este combina lui Gheorghe Ciobanu, îmi răspunse cel pe care îl întrebasem unde îl pot găsi pe fruntașul combinerilor din gospodăria de stat Dilga.

Undeva, în fundul zării, aproape invizibilă în lanul înalt, aveam impresia că nava ogoarelor înainta abia mișcîndu-se prin marea galbenă de grîu copt.

Ca să ajung pînă la vestitul combiner, am ocolit lanul întins, dar cînd credeam că l-am găsit, îl vedeam hăt departe. Abia într-un tîrziu ne-am putut strînge mîinile, și sub umbrela combinei care ne apăra de soarele torid, am încercat o discuție.

Spun am încercat fiindcă Gheorghe Ciobanu, prea puțin vorbăreț și altă dată, era azi mai scump la vorbă ca oricînd. Aflînd însă cauza acestei „zgîrcenii", am socotit că avea perfectă dreptate: fruntaș în fiecare an, Gheorghe Ciobanu dădea o bătălie puternică cu cei doi, trei combineri care i-o luaseră înainte datorită faptului că două zile fusese bolnav.

— Spune și dumneata, mi se adresă el, privind spicele care cădeau, să stau pe locul patru tocmai acum cînd am devenit candidat de partid? Dar nu mă las eu!

După cum aveam să aflu mai tîrziu, deși depășea norma în fiecare zi cu o tonă, ceea ce îl va situa desigur în frunte la sfîrșitul campaniei, Gheorghe Ciobanu era nemulțumit. Voia să se știe de pe acum primul. Așa s-a obișnuit din anul 1949, de cînd muncește în gospodăria de stat Dilga.

Aici în gospodărie a învățat el meseria de combiner. Era în anul 1951. De atunci, steagul roșu i-a fost tovarăș de-a lungul miilor de kilometri pe care i-a parcurs cu combina lui.

Cînd a venit în gospodărie nu era decît tractorist, calificare dobîndită mai mult din ceea ce putuse „fura" de la alții pe cînd lucra la moșia lui Cămărășescu.

O școală de mecanici agricoli, apoi una de combineri i-au dat cunoștințele actuale, iar munca de zi cu zi l-a așezat printre primii combineri din raion.

Mă gîndeam la toate acestea în timp ce combina înainta prin valurile aurii.

După cîteva drumuri de-a lungul

lanului, Gheorghe Ciobanu — tăcut pînă atunci — reîncepu discuția.

— E o recoltă cum de mult nu am mai avut, îmi spuse fără a pierde din ochi întinderea bogată în rod. Vezi dumneata, continuă el, de ce orice clipă irosită înseamnă o pierdere destul de mare?

Privirea-i cercetă înălțimea cerului și după ce se convinse că nu-i nici un semn de ploaie adăugă:

— Bună vreme pentru recoltare. Încă două zile ca astea și punem tot rodul în hambare.

— Și pe urmă te odihnești, l-am întors vorba.

M-a privit o clipă surprins, apoi, cu un zîmbet pe care l-am socotit ironic, mi-a înșirat ceea ce trebuie să facă un combiner după ce a terminat munca la cîmp. După ce mi-a înșirat lucrările de „interior", m-a întrebat: mai sînteți convins că combinerii nu lucrează decît vara? continuînd apoi cu același ton, în timp ce cu mîna îmi arăta motorul combinei: păi, crezi dumneata că inima asta pe care o auzi cum bate nu cere o îngrijire tot atît de atentă ca și inima omenească?

Înțelegeam acum mai bine de ce combina lui nu se oprea niciodată în lan pentru o cît de mică reparație.

Nu-i de mirare, așa dar, că Medalia Muncii strălucește pe pieptul său, iar în anul trecut a fost premiat pentru buna întreținere a mașinilor. Dar nu numai pentru asta. Inovațiile lui Gheorghe Ciobanu, un agregat de grape stelate care a permis mărirea randamentului la grăpat la 25 hectare pe zi și un nou sistem de reglare a împrăștietoarei „7 Noiembrie", pentru împrăștierea uniformă a îngrășămintelor granulate, sînt tot atîtea contribuții la lupta pentru ridicarea producției la hectar. Sînt lucruri ce nu țin în mod direct de meseria lui, dar dragostea de oameni l-a făcut să se gîndească la ele, la un ajutor pe care să-l dea tovarășilor săi.

Și tot din aceeași pornire sufletească îi sprijină combinerul Gheorghe Ciobanu pe cei doi frați Gheorghe și Nicolae Marinescu, care, veniți de curînd de pe băncile școlii, vor să învețe această nespus de frumoasă meserie. Și poate că, îndrumîndu-i pe cei tineri, Gheorghe Ciobanu se gîndește cîți ani au trebuit să treacă din viața lui pentru a putea învăța meseria de combiner. Căci am uitat să vă spun: combinerul Gheorghe Ciobanu a trecut de mult de primăvara vieții. Dar asta nu-l împiedică să țină pasul cu cei tineri, ba chiar să-i și întreacă...

R. POENARU

Moscova, inima păcii...

Oraș al visărilor pline,
chezaș înfăptuirilor mari,
din cinci continente spre tine
veniră ai lumii fiii tari.

Din țările toate veniră
garoafe și aprinșii feciori
și pare cuprinsu-ți că-i liră,
și pare ocean de viori.

Tu, Moscovă, mîndră cetate
gătită cu stele lumești —
ești inima păcii curate
și leagăn nădejdilor ești.

Ești rază senină și lungă,
ești floare, și cîntec, și pom;
ești vînt care smulge și-alungă
durerea ivită în om.

Ești scut al gîndirii și vieții,
ești vraei pentru-al lumii frămînt:
prin luptă ștergi petele ceții
și pacea o crești pe pămînt.

ION SOCOL

STUDENȚII la practică

Gospodăria agricolă de stat Urleasca din raionul Brăila, regiunea Galați, găzduiește pe studenții Institutului Agronomic „Ion Ionescu de la Brad" din Iași, veniți pentru practica de vară. Sînt mai bine de 50 de studenți dintre care 17 viitori zootehnicieni. Acest colectiv este de mare folos gospodăriei. Inginerul șef Onoriu Iacomi ne-a relatat următoarele:

— Studenții manifestă interes și seriozitate și succesele lor sînt cu adevărat remarcabile. Veniți în toiul campaniei muncilor agricole, ei muncesc cu elan, atît pe loturile de păioase, ajutînd la recoltare, cît și pe celelalte culturi. Viitorii zootehnicieni au asigurat masa verde pentru 2.000 de porci pe timp de o săptămînă. Toți lucrează prin rotație la combine și caută să-și însușească reglarea combinei pentru evitarea pierderilor la recoltare. Ce să vă mai spun, tovarășe? Sîntem bucuroși. Studenții au picat la timp și ne sînt de mare trebuință.

Pe studenți i-am găsit într-o deplină activitate. Tov. Vasilică Constantin ne-a spus:

— Încă din primele zile unii studenți s-au evidențiat. Astfel tov. Uțanu Mircea, anul III agrotehnică, fruntaș la învățătură, a organizat de la începutul practicii operațiile de recoltare de pe o suprafață de 60 ha cu mazăre iar rezultatele sînt excelente. Studentul Tudor Vasile tot din anul III agrotehnică a organizat munca pentru recoltarea cu combinele a 60 ha de grîu și a condus operațiunile de clăire de pe 160 de ha. Nici colegii lor zootehnicieni din anul I nu s-au lăsat mai prejos. Printre alte cîteva frumoase realizări, ei au lucrat efectiv la îngrășătoria de porci luînd fiecare în răspunderea sa cîte o boxă. De asemenea au participat la tunderea oilor și au sortat un vagon de lînă. Colectivul anului I agrotehnică a efectuat prașila a III-a de pe 16 ha cu porumb și a recoltat peste 2 ha de grîu de pe parcelele experimentale. Trei din ei sînt responsabili de arii, iar trei ajută la combine. Studenții, a spus în încheiere tov. asistent Vasilică Constantin, au obținut într-adevăr însemnate rezultate și noi sîntem recunoscători conducerii gospodăriei, organizației de bază P.M.R. și organizațiilor de masă din gospodărie, care au înțeles să ne dea un sprijin tovărășesc.

Din toate acestea rezultă cu claritate o concluzie: studenții trebuie și pot să facă treabă bună cînd conducerile gospodăriilor le acordă tot sprijinul necesar.

PLATON ALEXANDRU

STUDENȚI BULGARI OASPEȚI AI ȚĂRII NOASTRE

— Dobre doșli i uspeh!... „Bine ați venit și succes!" Cuvinte rostite din inimă acum cîteva zile de conducerea Institutului agronomic „N. Bălcescu" la sosirea grupului de studenți și cadre didactice de la institutul agronomic „Gheorghi Dimitrov" din Sofia, care în vara aceasta vor efectua stagiul de practică didactică în țara noastră.

Ajutați de inginerii agronomi romîni și cadrele de specialitate care îi însoțesc, studenții bulgari vor avea posibilitatea ca la locurile de practica — Institutul de cercetări pentru cultura porumbului — baza experimentală Fundulea și Institutul de cercetări zootehnice — stațiunea experimentală Palas din regiunea Constanța — să-și îmbogățească cunoștințele profesionale îndeosebi în privința cultivării porumbului hibrid și celui irigat.

De asemenea, zilele trecute un grup de studenți agronomi din țara noastră a plecat în R. P. Bulgaria la invitația Institutului „Gheorghi Dimitrov", pentru a face stagiul de practică de vară în diferite unități socialiste ale agriculturii din țara vecină și prietenă.

C. PENCEA

CUM SA LUPTAM IMPOTRIVA OIDIUMULUI (făinării) LA VIȚA DE VIE

Temperatura ridicată și umiditatea destul de bogată din ultima vreme au înlesnit dezvoltarea făinării (oidiumului) în aproape toate podgoriile din țară.

Cînd boala a apărut în vie, trebuie să fim foarte atenți deoarece făinarea se poate ușor confunda cu mana. Este adevărat că oidiumul, ca și mana, atacă toate organele verzi ale viței pe care apar pete neregulate acoperite cu o pulbere fină cenușie. Spre deosebire de mană însă, petele se ivesc și pe o parte și pe alta a frunzei. De asemenea părțile viței atacate de făinare miros a mucegai, iar pîsla de pe pete se poate îndepărta ușor prin frecare cu degetul.

Frunzele bolnave de oidium se recunosc prin aceea că se răsucesc puțin spre partea interioară și rămîn fixate pe lăstari fără a se usca așa de repede ca cele atacate de mană.

Pe lăstari făinarea poate apărea atîta timp cît aceștia sînt verzi. Boabele atacate se acoperă cu o pîslă alb-cenușie, iar pielița lor pierde puterea de creștere și crapă (acesta fiind un semn sigur că este atac de făinare). Prin crăpătura care se adîncește treptat se scurge o mare parte din mustul bobului, iar cu timpul sîmburii strugurilor devin vizibili.

Mijlocul de combatere cel mai eficace este prăfuirea viilor cu floare de sulf. Prăfuirea nu trebuie făcută pe soare puternic, căci produce arsuri, dar nici pe rouă prea mare. Zilele noroase și liniștite sînt cele mai potrivite pentru această lucrare.

Tratamentul se va aplica la apariția bolii și se va mărgini numai la vetrele unde vița este atacată de oidium.

Dacă după prăfuire atacul persistă pe ciorchini și pe coarde, tratamentul se repetă din 10 în 10 zile. Pentru un hectar sînt necesare circa 25-30 kg de sulf (pucioasă) la o singură prăfuire. Sulful necesar se găsește la cooperativele sătești, iar prăfuitoarele la secțiile agricole raionale.

E bine să știm

SĂ STÎRPIM CUSCUTA

Care plugar nu cunoaște planta parazită numită cuscută, torțel sau rîie, cum i se mai spune? Niște firișoare galbene și subțiri acoperite de ventuze care se încolăcesc în jurul plantelor cultivate sugrumîndu-le și sugîndu-le vlaga.

Cuscuta are o mare putere de înmulțire, semințele ei putîndu-și păstra germinația în pămînt chiar 12 ani. Ele nu mor nici după ce au trecut prin stomacul animalelor și păsărilor. Cuscuta se înmulțește tot atît de bine prin porțiuni din tulpina plantei care pot fi duse de oameni la depărtări foarte mari.

Datorită acestor însușiri cuscuta se răspîndește cu iuțeală putînd năpădi și distruge în scurtă vreme culturile de trifoi, lucernă, in, ceapă, cartofi și altele. De aceea este necesar ca de îndată ce se ivește parazitul în lan să se ia măsuri grabnice pentru stîrpirea lui.

Acest lucru se poate face în mai multe feluri:

1. — Prin cosirea tuturor vetrelor (focarelor) de cuscută, adunarea cositurii în mijlocul vetrei și arderea acesteia.

2 — Se arde întreaga suprafață pe care a fost răspîndită vatra de cuscută. Lucrarea se poate face cu multă ușurință și fără cheltuieli mari cu ajutorul paielor sau plevei obținute de la treier. Pentru a fi siguri că am înlăturat orice primejdie de revenire a atacului, porțiunile arse se sapă adînc și se reînsămînțează sau se răzuiesc puternic cu sapa. Resturile rezultate prin răzuire se adună cu multă grijă și se îngroapă adînc în pămînt. În cazul cînd se face răzuirea nu mai este necesară reînsămînțarea, întrucît trifoiul sau lucerna lăstăresc din rădăcinile rămase în pămînt.

3. — Prin combatere pe cale chimică, stropindu-se vetrele cu soluție de arsenit de sodiu în concentrație de 2 la sută (folosind 1 ltr. de soluție la 10 m.p. de vatra atacată) cu dinitroortocrezol (DNOC) 3 la sută, sau cu sulfat de fier (calaican) 15-18 la sută. În acest din urmă caz se folosesc 2 ltr. de soluție la 10 m.p. Stropirile trebuie aplicate pe timp uscat și cald; în cazul cînd este urmat de ploaie tratamentul se repetă.

LUCRĂRI IN VIE

De trei ori au prășit via muncitorii secției centru a gospodăriei agricole de stat Afumați din regiunea București.

Așa cum se vede în fotografia de mai sus, acolo unde terenul a permis executarea prășitului s-a făcut cu mijloace mecanizate.

Foto: N. SCARLET

Ce să citim

O carte utilă fiecărei unități agricole cooperatiste

In librării a apărut volumul: **„Legislația gospodăriilor agricole colective și a întovărășirilor agricole"** editat de Ministerul Justiției. Cartea cuprinde 11 capitole și înmănunchează cele mai importante documente de partid și de stat care privesc unitățile agricole cooperatiste.

In primul capitol sînt publicate hotărîri și rezoluții ale C.C. al P.M.R. care fixează principiile generale ce stau la baza transformării socialiste a agriculturii. Foarte important este și capitolul al patrulea care se ocupă de organizarea, normarea și retribuirea muncii în gospodăriile colective. In capitolul următor socotitorii gospodăriilor colective precum și conducerile întovărășirilor găsesc o culegere de legi care privesc problemele de evidență și creditare.

Cartea cuprinde și legi și dispozițiuni ce nu se referă direct la unitățile agricole cooperatiste, dar care trebuie să fie cunoscute de acestea pentru a stabili relații juste între ele — ca persoane juridice — și organele locale. De asemenea sînt publicate în volumul editat de Ministerul Justiției și extrase din codul penal, din decrete și hotărîri de importanță generală.

Redactorul de carte a selectat materialul cu atenție și a reușit ca într-un spațiu restrîns să prezinte cele mai importante hotărîri, decrete, instrucțiuni (sau extrase din acestea), necesare gospodăriilor și întovărășirilor.

„Legislația gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole" este o carte foarte utilă unităților cooperatiste. Le-o recomandăm să și-o procure. Atragem totodată atenția că unele dispoziții privind contractările și impozitul agricol s-au modificat între timp. Pentru a nu greși e bine ca gospodăriile colective și întovărășirile să consulte și hotărîrile intrate în vigoare după apariția cărții.

Cartea are 560 de pagini, costă 16 lei și se găsește de vînzare la librăriile din centrele raionale.

Știți să răspundeți?

In dorința de a-i stimula pe cititorii ziarului nostru să studieze pe scară cît mai largă lucrările apărute sau cele ce apar din domeniul agro-zootehnic, continuăm concursul de întrebări intitulat „Știți să răspundeți?"

Răspunsurile se vor trimite pe adresa ziarului nostru în termen de două săptămîni de la data publicării lor, cu mențiunea: „Pentru concurs". Ele trebuie scrise citeț și semnate cît se poate de descifrabil, indicîndu-se ocupația și adresa concurentului. La încheierea concursului, care va dura trei luni, cînd vom publica și răspunsurile exacte, cîștigătorii vor fi stabiliți pe baza **punctajului obținut.**

Pentru cele mai multe răspunsuri exacte se vor acorda:

Premiul I — un aparat de radio.

Premiul II — un patefon.

Premiul III — o mașină de bătut porumb.

In afară de cele trei premii, se vor acorda mai multe mențiuni, pe baza exactității răspunsurilor primite.

Publicăm mai jos a cincea serie de întrebări:

- **Ce cantitate de fructe este necesară pentru a obține 1 kg. de semințe de gutui necaltoite?**
- **Ce cantitate de pene se poate obține jumulind de 3 ori o gîscă albă vie?**
- **La ce greutate maximă poate ajunge un porumbel?**
- **Care pasăre iubește obiectele lucitoare?**
- **Ce este folositor la oțetar: lemnul, nectarul florilor sau frunzele sale cu miros caracteristic?**
- **Care albine dau o cantitate mai mare de miere: cele care culeg pe floarea de salcîm, sau cele ce culeg pe floarea de tei?**
- **Cît timp poate să-și mențină calitățile mierea de albine?**

Lup în piele de oaie

„Asta scoate apă din piatră seacă", spun adesea despre consăteanul lor Kun țăranii muncitori din Cormeniș, comuna Răstoci, raionul Dej. Adevărul e că din piatra seacă nu poate nici Kun să scoată apa, dar în obținerea de venituri din exploatarea muncii altora e mare meșter.

Kun e un bărbat ascuțit la minte și întocmai ca o apă vicleană nu-l vezi odată stînd locului. Mereu găsește cîte ceva care să-i aducă profituri. In timpul războiului, a fost jandarm hortist și a asuprit deopotrivă atît pe țăranii romîni cît și pe cei maghiari. După eliberarea Ardealului de sub robia hortistă, Kun a făcut ce-a făcut și s-a aranjat cu niște pămînt, — cam vreo două hectare — primit prin reforma agrară din 1945. Fostul dulău al fascismului maghiar a intrat — cum s-ar spune — în rîndurile țăranilor cu gospodării mici. Ba, acum cîțiva ani, s-a înscris și în întovărășirea agricolă din sat, căpătînd numele de „țăran întovărășit".

„Lupul păru-și schimbă, dar năravul ba!" spune un proverb romînesc. Kun a intrat în întovărășire, dar a adus cu sine și obiceiurile din timpul cînd îi jefuia pe țărani. Prin comasarea tuturor loturilor întovărășiților, el și-a ales locul pe marginea Someșului; pămînt mănos lîngă apă, tocmai bun de grădină. La adăpostul întovărășirii, Kun a început apoi să-și facă afacerile, să exploateze pe țăranii mai nevoiași din comună. Cu șoșele și momeli, a adus, rînd pe rînd, să-i lucreze în grădină pe Crișan Iulica, Crișan Viorica, Rus Alexandru, Sușman Maria, Sușman Viorica, pe Rus Victoria și pe alți țărani muncitori din comună. Oamenii muncesc din greu în grădina lui, iar el umblă prin piețe la Ileanda, Jibou și în alte părți, vînzînd cu prețuri de speculă produsele obținute prin exploatarea țăranilor. Nemulțumindu-se cu cît îi aduce grădina și alte afaceri, el și-a cumpărat și un car cu doi cai. A angajat ca salariat un om pe care-l plătește cu 400 lei pe lună, în timp ce acesta îi aduce un venit de peste 3.000 lei lunar lucrînd la cariera de piatră.

De curînd, mai multe familii de țărani muncitori din Cormeniș au hotărît să înființeze o gospodărie colectivă. Acest lucru nu-i vine la socoteală lui Kun. Ar însemna să-i piardă din mînă pe toți țăranii pe care îi exploatează în prezent. De aceea, a început să lucreze pe dedesubt, să-i îndemne pe oameni a nu intra în gospodăria colectivă. Așa i-a îndemnat, de pildă, *pe Gheorghe Curtici, pe Ion Popa și pe alții, spunîndu-le să mai aștepte*, că mai e timp. Să vadă întîi cum merge gospodăria colectivă și numai după aceea să se înscrie.

Mult o să-i mai meargă oare vicleșugurile lupului îmbrăcat în piele de oaie? Cînd vom afla că a fost trecut în rîndurile chiaburilor, după cum merită?

ION TANASE

SATIRA și UMOR

Masa umbrelor

Pînă de curînd, cunoștințele mele despre spiritism se mărgineau la cele văzute și mai ales auzite de la actuala mea vecină de apartament, o „fostă" coloneleasă. De două ori pe săptămînă, seara, se adună în camera vecinei cîțiva „foști" ca și dînsa, actualmente de profesie fără. Trag perdelele de catifea ca să nu intre nici o rază de lumină, se adună în jurul unei mese încheiată numai cu clei, pun un pahar de-asupra și apoi fiecare începe să-și cheme spiritul preferat. Unii, mai îndrăzneți, se tutuiesc cu Traian și Decebal, ba chiar și cu Napoleon. Alții — mai modești — se mulțumesc s-o cheme pe verișoara Aglaie sau mătușa Zoie. Ajutat discret — paharul joacă un fel de tontorol pe masă și fericiții din jur se consideră în directă și prietenească conversație cu iluștrii dispăruți.

Iată însă că acum cîteva zile, am aflat despre o nouă descoperire, menită să revoluționeze știința spiritismului și să facă să îngălbenească de ciudă pe toți specialiștii tainelor oculte.

INVENTATORUL ȘI METODA LUI

Ilustrul descoperitor al noii metode poartă un nume obișnuit: Ion Marinescu și este președintele sfatului popular din comuna Popești, raionul Focșani. Fiind un om căruia nu-i place să meargă pe poteci bătute, tov. Marinescu s-a gîndit să dea la o parte tot arsenalul învechit al spiritismului și să formuleze noua sa metodă, după principii moderne. Ca atare, a hotărît: spiritele chemate să fie ale oamenilor vii, dat fiind că morții nu mai sînt la curent de multă vreme cu cele pămîntești; ședințele de spiritism să fie ținute la orice oră din zi sau noapte; masa poate să fie încheiată cu clei, cuie sau nituri, amănuntul acesta nefiind de nici o însemnătate; paharul să fie înlocuit cu un toc, sau eventual cu un stilou.

O ȘEDINȚA MEMORABILA

Experimentarea noii metode a avut loc în clădirea sfatului popular din comuna Popești, în ziua de 16 iunie a.c.

Tov. Marinescu a chemat în biroul său pe referenta tehnică Melnic — angajată de curînd în serviciu — și i-a spus să-și pregătească cîteva coli de hîrtie, un toc și o călimară. Cînd preparativele au fost gata, tovarășul președinte a început să dicteze cu voce sonoră:

„Proces-verbal al ședinței comitetului executiv al sfatului popular din comuna Popești, raionul Focșani, din ziua de 16 iunie 1957".

Sînt prezenți 22 de deputați din totalul de 36.

Tovarășa Melnic s-a oprit o clipă, privind întrebător către președinte. Acesta i-a făcut semn să continue.

— La ordinea de zi a ședinței:

1) Grăbirea secerișului și treierișului.

2) Intensificarea încasării impozitului agricol și autoimpunerii.

3) Înfrumusețarea comunei prin construirea de podețe și desfundarea șanțurilor.

La punctul unu, iau cuvîntul deputații Ion Marinescu, Ababei Barbu și Fundui Ion, care propun...

Președintele începe să înșire propunerile sale, apoi pe cele ale deputatului Ababei și la urmă pe ale lui Fundui.

Tovarășa Melnic scrie, scrie și din cînd în cînd privește speriată spre ușă, calculînd în gînd cît timp i-ar trebui s-o zbughească pînă afară.

Președintele gesticulează, se plimbă prin cameră, își ia angajamente în numele lui Costache Bratosin, al lui Marin Dumitrașcu, își schimbă vocea, se contrazice, se mai critică prin „cuvîntul" altui deputat și însfîrșit după vreo două ore, obosit, semnează procesul-verbal. De 22 de ori cu 22 nume ale deputaților, plus a 23-a oară cu numele propriu.

Tovarășa referentă strînge hîrtiile și fuge pe ușă. Președintele transpirat, surîzător, se așează în fotoliu. Experiența a reușit. Spiritele au răspuns la apel, s-au manifestat din plin, dînd dovadă de combativitate și inițiativă.

IN LOC DE EPILOG

Felicitați de un tovarăș instructor de la sfatul popular raional pentru inițiativele luate, cei mai mirați s-au dovedit înșiși deputații „prezenți" în procesul-verbal al ședinței.

Cercetări, anchetă și iată drumul glorios al unei originale inovații oprit în plin avînt.

Urmînd tradiția marilor inovatori, preocupat numai de lucrurile mari, președintele nostru neglijase amănuntele.

S. LEONARD

GHICITOARE

de STELIAN FILIP

O magaoaie biaiie mereu
Mișcîndu-și leneș șubredele roate.
Prin praf, la coș, sperînd că poate-i bate.
Doi oameni negri-ndeasă snopi cu greu.

Mecanicul, în plină-activitate,
Lovind cu ciudă, strigă ca un leu:
— „Degeaba, frate, n-am ce-i face eu!
La S.M.T. ziceau că-s reparate".

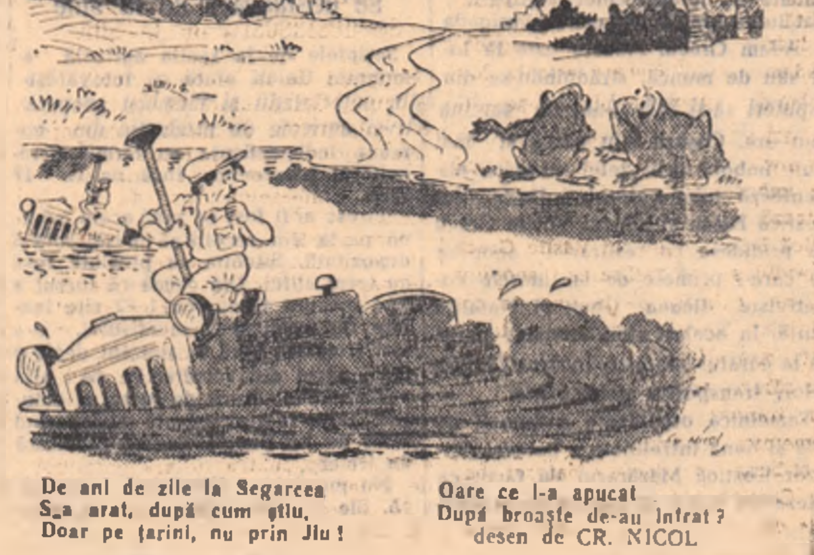
O clipă merge, două ceasuri șade...
Cînd pleacă iar, grozava magaoaie,
Bolnavă rău (sînt patruzeci de grade!)

Dă pleava-n grîu și grîul tot în paie.
De treieră trei saci pîn' la chindie.
Ghiciți, vă rog, prieteni: Ce să fie?

(Batoza trimisă de S.M.T. Ciocănești, raionul Călărași pe aria individualilor din Cunești).

★

S.M.T. Segarcea a trimis două tractoare K. D. pentru a executa arături în miriște. Din „motive" pe care le cunosc numai tractoriștii și probabil și inginerul șef Virău Miron, aceste tractoare s-au împotmolit în albia Jiului, unde au stat două zile.

De ani de zile la Segarcea
S-a arat, după cum știu,
Doar pe țarini, nu prin Jiu!

Oare ce l-a apucat
După broaște de-au intrat?

desen de CR. NICOL

Pentru întărirea sectorului cooperatist

Atenție deosebită brigăzilor piscicole din raionul Măcin

Îndată după apariția Rezoluției Plenarei C.C. al P.M.R. din 16-17 iulie 1956, organele de partid și de stat din raionul Măcin au luat măsuri de a se înființa brigăzi și echipe piscicole în gospodăriile colective cu posibilități de pescuit.

Ca urmare, în gospodăriile colective din comunele Ostrov, Frecăței, Pecineaga, Traian, Turcoaia, Carcaliu, Jijila, Văcăreni și Luncavița situate pe malul Dunării, s-au organizat 14 brigăzi permanente cu 140 de pescari, 3 echipe permanente cu 18 pescari și 4 brigăzi sezoniere cu 40 de pescari, care lucrează în cadrul Întreprinderii piscicole Brăila. Brigăzile și echipele arătate mai sus au fost înzestrate prin Întreprinderea piscicolă cu 8.500 de vintire (vîrși), 280 taliene, 20 de setci babușcă, 20 năvoade și 255 de bărci.

Fiecărei gospodării colective i-a fost fixat un plan de producție anual, defalcat pe campanii de pescuit, în funcție de numărul pescarilor, al uneltelor folosite și al ambarcațiunilor. Iată cum se prezenta situația realizării planului de către aceste gospodării colective la data de 1 mai a.c.

In mai puțin de 5 luni, brigăzile piscicole au adus gospodăriilor colective venituri de peste 400.000 lei. Datorită acestui fapt toate gospodăriile colective au putut împărți membrilor lor avansuri bănești importante. Astfel, gospodăria din Văcăreni a împărțit ca avans cîte 8 lei la zi-muncă, cea din Carcaliu 7 lei, cea din Ostrov 6 lei, cea din Jijila 3 lei cele din Luncavița și Frecăței cîte 2,50 lei ș.a.m.d.

Veniturile dobîndite de pe urma pescuitului au constituit un puternic îndemn pentru țăranii muncitori de a se înscrie în gospodăriile colective. In 4 luni cele 10 gospodării care și-au organizat brigăzi piscicole au primit 329 de familii.

Nu toate gospodăriile colective și-au realizat însă planul la producția de pește. Nerealizarea planului de către unele gospodării se datorește în mare parte faptului că conducerile gospodăriilor respective nu au acordat atenția cuvenită pregătirii profesionale a pescarilor colectiviști, nu au urmărit zilnic îndeplinirea sarcinilor de plan și nu s-au interesat de nevoile materiale ale brigăzilor. Pe de altă parte, gospodăriile n-au primit destul sprijin nici din partea Întreprinderii piscicole Brăila, care nu și-a respectat întocmai obligațiile contractuale cu privire la înzestrarea brigăzilor cu uneltele necesare.

Pentru îmbunătățirea activității brigăzilor pescărești din gospodăriile colective și deci pentru realizarea planului de producție, este necesar ca Întreprinderea piscicolă Brăila să-și respecte obligațiile contractuale, în sensul de a pune la îndemîna brigăzilor tot inventarul și materialul trebuincios în procesul de producție și pentru întreținerea uneltelor și ambarcațiunilor. În vederea asigurării unei asistențe tehnice cît mai temeinice, ar fi bine ca ministerul de resort să repartizeze tehnicieni piscicoli pe grupuri de gospodării, care să răspundă de aplicarea măsurilor tehnico-organizatorice și de realizarea planului. De asemenea Banca agricolă regională trebuie să acorde gospodăriilor colective un supliment de credite pentru achitarea uneltelor care s-au dat pînă acum, precum și pentru procurarea de noi unelte necesare pescuitului. Totodată este necesară pregătirea pescarilor prin cursuri, schimburi de experiență.

PAVEL NICOLAE
corespondent

CE-I NOU IN UNITAȚI

Magazia celor 4 întovărășiri

Comuna Pietrele, din raionul Giurgiu, are 4 întovărășiri. Ele au hotărît să-și creeze un puternic fond de bază ce va consta, printre altele, și dintr-o magazie pe care o construiesc împreună. Magazia va avea o capacitate de 4 vagoane și va costa 30.000 lei. O parte din bani au și fost depuși de întovărășiri din avansul primit pentru cele 21.000 kg. de grîu contractate cu statul. Cu ajutorul sfatului popular comunal, întovărășiții și-au procurat, la prețuri de stat, materialul lemnos necesar construcției.

Cultivă smochini în cîmp

Colectiviștii din Modelu au văzut că unii cetățeni din Călărași cultivă, cu bune rezultate, plante subtropicale. Aceasta i-a hotărît să cultive smochini. Acum 3 ani au plantat un smochin. Prin marcotaj au ajuns să aibă în prezent 140 de smochini care dau producții bogate. Peste 75 la sută din fructe ajung la maturitate. Rezultatele obținute i-au determinat pe colectiviști să ia hotărîrea de a mări la 5 ha. suprafața cultivată cu smochini.

Ing. M. BAN
corespondent

Foloasele mecanizării

La gospodăria agricolă colectivă din comuna Feldioara, raionul Codlea, a scăzut numărul animalelor de muncă și, bine înțeles, a crescut numărul animalelor de producție.

Față de anul 1955 numărul animalelor de muncă a fost redus cu 18 capete. In schimb gospodăria are astăzi mai multe vaci de lapte.

La reducerea numărului animalelor de muncă a contribuit mecanizarea muncilor agricole și a transportului. Lucrările agricole sînt executate cu mașinile S.M.T. Hărman. La transport gospodăria folosește, în afară de animale, un rutier și un autocamion.

SIMION HUDEA
corespondent

Un izvor de mari venituri bănești

Pînă mai acum doi ani, ferma de vaci de lapte a gospodăriei colective din comuna Luncani, raionul Turda, era nerentabilă. Văzînd această situație, conducerea gospodăriei a înlocuit animalele cu productivitate scăzută, creînd condiții bune de furajare și adăpostire a vacilor. Suprafața cultivată cu plante de nutreț a fost extinsă, s-a organizat pășunatul rațional etc.

Cei mai pricepuți colectiviști în creșterea animalelor au fost repartizați să muncească la ferma de vaci. Tehnicienii i-au instruit cum să aplice cît mai bine regulile zootehnice. In anul următor colectiviștii din Luncani au construit un nou grajd pentru vaci, putînd astfel spori numărul acestora pînă la 23 capete.

Producția obținută în anul 1956 pe cap de vacă furajată a fost de 2.123 litri, realizîndu-se de pe urma vînzării laptelui către stat un venit de 55.525 lei. Anul acesta, dîndu-se o și mai mare atenție îngrijirii vacilor, s-a obținut pînă la 1 mai cîte 1.145 litri de cap de vacă furajată și un venit de 31.451 lei. Colectiviștii din comuna Luncani s-au convins că ferma de vaci a gospodăriei lor este un izvor de mari venituri bănești. Asa se și explică de ce ei au terminat de curînd construirea unui siloz cu o mare capacitate și sînt hotărîți să sporească în anul viitor numărul vacilor de lapte pînă la 50 de capete.

P. ROMASCU
corespondent

Autocamioanele gospodăriilor colective să fie folosite rațional

Datorită creării și dezvoltării diferitelor ramuri de producție, a creșterii producției și productivității muncii, numeroase gospodării colective au reușit să-și procure autocamioane și autocamioane și rutiere.

Folosirea rațională a autocamioanelor are un rol de seamă pentru consolidarea gospodăriilor colective. Majoritatea gospodăriilor colective dovedesc grijă deosebită pentru păstrarea și întrebuințarea lor.

Sînt însă conduceri de gospodării colective ce nu țin seama că autocamioanele sînt un bun obștesc și că trebuie folosite cu chibzuință, numai în interesele gospodăriilor. Deseori autocamioanele servesc pentru diferitele deplasări ale președintelui și ale altor membrii ai consiliului de conducere, sau sînt puse la dispoziția unor instituții, întreprinderi de stat și cooperatiste. Deplasările acestea de pe urma cărora gospodăriile nu au foloase, provoacă deteriorarea timpurie a parcului de mașini și duc la cheltuieli însemnate pentru procurarea de combustibil, cauciucuri și piese de schimb.

Se recomandă consiliilor de conducere ale gospodăriilor ca autocamioanele să fie folosite numai pentru satisfacerea nevoilor obștești ale gospodăriei (transportul materialelor necesare construcțiilor, al produselor agricole pe piața orașelor și centrelor muncitorești în vederea valorificării lor, al produselor contractate la bazele de recepție, al recoltei de la cîmp la magazie etc.). Consiliile de conducere să stabilească din timp planul de deplasare al autocamioanelor evitîndu-se pe cît posibil deplasările în gol (fără încărcătură).

Conducerile gospodăriilor au datoria să vegheze la respectarea regulilor de circulație, precum și a diferitelor dispoziții privind transporturile de persoane și mărfuri pentru a nu se expune în mod inutil rigorilor legii.

AVICULTURA — o ramură de producție rentabilă

In acest an numărul puilor din unele gospodării agricole de stat printre care Sighișoara, Stupini, Cisnădie, Rupea și altele a fost cu mult mai mare față de anii trecuți. Gospodăria agricolă de stat Bădeni, de exemplu, crește în prezent peste 40.000 de pui în loc de 24.000 cît a avut anul trecut. Spațiul de adăpostire însă a rămas același.

In această situație, problema folosirii mai raționale a adăposturilor existente cît și a aplicării unor noi metode de creștere a fost în centrul atenției conducerilor acestor unități. Pentru a se utiliza la maximum capacitatea de adăpostire s-a practicat sistemul de scoatere a păsărilor în coteţe mobile la cîmp, chiar din lunile martie-aprilie, eliberîndu-se astfel spațiul necesar creșterii puilor. Așa au procedat gospodăriile de stat Cisnădie, Reghin, Sighișoara și altele. Pe de altă parte, folosirea bateriilor pentru creșterea puilor în prima lună și organizarea creșterii acestora în trei serii a contribuit în mare măsură la sporirea numărului de păsări.

Intrebuințarea coteţelor mobile, organizarea taberelor de vară și hrănirea și adăparea păsărilor prin folosirea automatelor au contribuit la asigurarea muncii de deservire, ceea ce a permis reducerea simțitoare a personalului. Luînd în considerație faptul că automatele se umplu odată la 7—10 zile, e ușor de înțeles că unui îngrijitor i se pot da în seamă mai multe păsări decît pînă acum. Astfel, în loc de 8 oameni necesari în trecut pentru îngrijirea unui efectiv de 3.000 de păsări, în prezent sînt folosiți doar 3.

O economie însemnată de forțe de muncă și de materiale a fost realizată în aceste gospodării și prin practicarea așternutului permanent. La găini, așternutul a fost pus în toamnă și nu s-a mai scos decît primăvara, în momentul cînd păsările au fost trecute în coteţele mobile.

Aplicarea acestor metode avansate în sectorul avicol al gospodăriilor de stat a determinat îndeplinirea și chiar depășirea sarcinii de plan în ceea ce privește numărul păsărilor, contribuind totodată la reducerea simțitoare a prețului de cost al produselor și produsilor. Aceste rezultate dovedesc în mod cît se poate de grăitor că sectorul avicol este o ramură rentabilă, dacă procesul de producție este organizat potrivit cerințelor științei agro-zootehnice.

Dr. I. VLAD
șeful stațiunii de incubație din gospodăria de stat Sighișoara, regiunea Stalin

Recoltarea, depozitarea și conservarea fînurilor la gospodăria de stat Livada

Gospodăria agricolă de stat Livada din raionul Satu Mare acordă o mare atenție bazei furajere. Deosebit de însilozarea unor însemnate cantități de nutrețuri, în această unitate se lucrează cu multă intensitate și la depozitarea fînurilor. Astfel, fînurile naturale de pe suprafața de 250 ha au fost recoltate în momentul optim, atunci cînd a început înspicarea gramineelor. Conservarea lor s-a făcut prin uscare, după care fînurile au fost depozitate în șire bine construite: late de 3—4 metri și lungi de 10—12 metri și cu coame foarte înclinate pentru ca oricîte ploi ar cădea, apa să nu poată pătrunde în interior. Pînă acum în întreaga gospodărie au fost depozitate circa 250 tone de fîn natural. Trebuie să remarcăm faptul că la fiecare secție depozitarea s-a făcut aproape de grajduri, în funcție de necesarul de furaje pentru efectivul de animale existent.

Fînul artificial format din ghizdei a fost de asemenea recoltat la timp, adică în momentul înfloririi. Conservarea lui prin uscare este mai dificilă, datorită climatului regiunii Baia Mare, unde precipitațiile sînt mai abundente vara.

Se știe că leguminoasele au un procent mare de apă și uscarea lor necesită timp îndelungat. Pentru aceste considerente colectivul de conducere al gospodăriei a hotărît ca ghizdeiul de pe suprafața de 170 de ha să fie conservat cu sare. Cele 610 tone de fîn de ghizdei recoltate pînă acum au fost lăsate în brazdă pînă s-a făcut o uscare de 75 la sută. Apoi, în momentul depozitării în șire, la 1.000 de kg de fîn s-au presărat 20 de kg de sare. In acest fel se obține un fîn de calitate, care-și păstrează într-o proporție mai mare proprietățile nutritive față de fînul obținut prin uscare. Totodată este consumat cu mai multă plăcere de animale.

Intrucît uscarea nu este făcută 100 la sută și în interiorul șirei se produce o temperatură de cca 60 de grade, șirele se amenajează altfel decît la fînul natural și anume de 3 metri lățime și 8—10 metri lungime. La baza șirei, de-a lungul, se așează un fel de capră din lemne și crengi cu lățimea de 1 metru și înălțimea de 0,50 metri. Aceasta înlesnește pătrunderea aerului în interior. Totodată în timp ce se clădește, din doi în doi metri se lasă un fel de coșuri de aerisire. Aceste coșuri se obțin astfel: se umplu saci cu paie și se așează vertical. Pe măsură ce se înalță șira, sacii plini cu paie se trag în sus, în locul lor rămînînd spațiul liber. Cu 0,75 metri înainte de a se ajunge la terminarea șirei (adică la coama propriu zisă) nu se mai fac aceste coșuri, pentru a se evita pătrunderea apei în interior. In acest fel, se creează posibilitatea unei aerisiri complete, întrucît aerul intră pe la baza șirei prin spațiul gol format cu ajutorul caprelor, iar în interior prin aceste coșuri verticale. Pericolul încingerii este înlăturat și fînul obținut are o calitate superioară celui obținut prin uscare totală.

Această metodă de conservare a leguminoaselor este folosită la gospodăria de stat Livada de doi ani, și rezultatele obținute în alimentația animalelor au fost dintre cele mai bune.

Ing. D. PACU

O situație care trebuie curmată

Din constatările făcute pe teren și din analiza balanței furajere a anului 1957—1958 rezultă că în raionul Segarcea-Craiova nutrețurile necesare efectivului de animale nu sînt asigurate decît în proporție de 65—70 la sută. Acest lucru se datorește slabei preocupări a conducerii sfatului popular raional și a organelor agricole (ing. Pelțar Roman — responsabilul cu baza furajeră). Pe lîngă faptul că au rezervat sectorului zootehnic doar 7.000 hectare pentru cca. 30.000 unități vită mare, organele respective nu au urmărit ca măcar această suprafață să fie just valorificată. Astfel, în comuna Horezu-Poenaru din cele 376 de hectare izlaz arabil și 71 hectare de pășune, 93 de hectare au fost date țăranilor muncitori care cu asentimentul sfatului popular comunal le-au însămînțat cu... sfeclă de zahăr. La fel s-au petrecut lucrurile și în comunele: Bîrca, Goicea, Foișor, Măceșul de Sus și altele.

In raionul Segarcea secerișul orzului și grîului s-a terminat de mai bine de o săptămînă. Acum ar fi fost momentul ca organele agricole raionale și comunale să se preocupe îndeaproape de completarea deficitului de nutrețuri, organizînd acțiunea de însămînțare a culturilor furajere în miriști. Acest lucru însă nu s-a făcut. Din cele 8.000 de hectare planificate pentru a fi însămînțate cu culturi duble în miriști, nu au fost semănate pînă zilele trecute decît 441 de hectare, adică abia 5,5 la sută. De altfel, neglijența care există față de producția și productivitatea animală reiese și din faptul că pentru efectivul de 16.000 capete de taurine au fost planificate numai 1.100 tone de nutrețuri murate, din care 800 de tone pentru gospodăriile agricole colective. De asemenea pentru cele 115 întovărășiri agricole nu a fost luată nici o măsură în vederea însilozării nutrețurilor.

Pentru completarea deficitului de furaje nu este nici acum prea tîrziu. In acest scop se cere ca organele agricole și de stat să ia măsuri pentru a se însămînța în miriști cu diferite culturi și mai ales cu porumb furajer întreaga suprafață planificată. Este bine ca o parte din masa verde obținută să se însilozeze. Dacă, de pildă, va fi însilozat porumbul de pe o suprafață de numai 2.000 de hectare se vor obține cca. 40.000 de tone nutreț murat cu care s-ar putea asigura o hrană rațională întregului efectiv taurin din gospodăriile colective și întovărășirile agricole din raion.

Ing. P. DACU

Din sălile instanțelor judecătorești

ADEVARUL E INCAPAȚINAT

Floarea Carpinski, gestionara secției de librărie a cooperativei Fundeni-Frunzurești din raionul Brănești și-a însușit, din patrimoniul ce-l gestiona, suma de 9.877,44 lei.

Pentru a deruta organele de control și a îndepărta bănuielile îndreptate împotriva ei, gestionara a înscenat un furt. Ea a pretins că prin fereastra ce s-a găsit deschisă ar fi pătruns răufăcători care au sustras bunuri în valoare de 9.877,44 lei.

Deși Floarea Carpinski lăsase fereastra deschisă, adevărul n-a voit să-i facă pe plac și n-a ieșit... pe geam, — așa încît faptele gestionarei au fost date la iveală.

Trimisă în judecata Tribunalului popular al raionului Brănești, Floarea Carpinski a fost condamnată la 2 ani închisoare corecțională și obligată să plătească U.R.C.C. Brănești suma de lei 9.877,44.

Hotărîrea a rămas definitivă.

MORAR „GHINIONIST"

Responsabilul morii din comuna Ciurari, raionul Roșiori de Vede, pe nume Nicolae Ilie, a găsit un mijloc de a realiza beneficii fără să muncească.

Printr-un dispozitiv așezat la țeava pe care curgea grîul la magazia valțului, Nicolae Ilie sustrăgea din grîul adus la măcinat de producători, împărțindu-l „frățește": jumate moara — jumate el.

Spre „ghinionul" lui însă, a fost descoperit îndată, cînd abia ajunsese să adune vreo 200 kg făină și 84 kg tărîțe.

Judecat de Tribunalul raional Roșiori de Vede, Nicolae Ilie a fost condamnat la 8 luni închisoare corecțională.

Hotărîrea a rămas definitivă.

Ca dovadă ar putea vorbi mai grăitor despre viața îmbelșugată a colectiviștilor din Borș, regiunea Oradea, decît această casă a lui Racz Geza, una din multele înălțate.

PROBLEME ACTUALE ale cooperativelor agricole de producție

Răspundem la întrebările cititorilor

Mai mulți cititori ai ziarului nostru au cerut să lămurim cîteva probleme ce se referă la cooperativele agricole de producție cu rentă, probleme ce nu le sînt pe de-a-ntregul clare. Socotind că aceste probleme interesează un număr mare de cooperatori, întovărășiți și țărani cu gospodării individuale, răspundem la întrebările puse prin ziar. Iată care sînt întrebările primite și răspunsurile:

In satul sau comuna în care există gospodărie colectivă se poate înființa și cooperativă de producție pe bază de rentă?

O întrebare asemănătoare s-a ridicat și în anul 1952 cînd partidul și guvernul au recomandat tuturor organelor locale să pună un accent deosebit pe crearea de asociații și întovărășiri agricole ca forme intermediare între gospodăria țărănească individuală și gospodăria agricolă colectivă. Atunci, ca și acum, se găseau oameni ce socoteau că acolo unde sînt gospodării colective n-are rost să se formeze întovărășiri care după cum se știe, sînt o formă inferioară de cooperare în producția agricolă.

Respectînd indicațiile date, organele locale au sprijinit pe țăranii muncitori să creeze asociații și întovărășiri. După ce țăranii muncitori s-au convins și mai bine de foloasele muncii în comun, membrii multor asociații și întovărășiri au format gospodării colective sau au intrat în gospodăriile colective existente. Comitetul de partid și sfatul popular al regiunii Constanța, regiune complet cooperativizată, primesc astăzi zeci de telegrame prin care întovărășirile le anunță că după terminarea recoltării vor intra în gospodăriile colective.

Spre deosebire de asociații și întovărășiri, cooperativele sînt mult mai apropiate (prin organizarea muncii, felul de proprietate asupra unor mijloace de producție și repartiție) de gospodăriile agricole colective.

In aceeași comună avem astăzi întovărășiri și gospodărie colectivă. Este ușor de înțeles că e și mai bine dacă într-o comună avem gospodărie colectivă și cooperativă agricolă de producție cu rentă, care-i superioară întovărășirii.

Ținînd seama însă de ritmul de astăzi al transformării socialiste a agriculturii se recomandă totuși ca în satele unde majoritatea țăranilor au intrat în gospodăriile colective să nu se mai formeze cooperative. De ce așa? Pentru că în aceste sate posibilitățile de dezvoltare ale cooperativelor agricole de producție ar fi mici, în comparație cu cele oferite de gospodăriile colective.

Poate cooperativa agricolă de producție cu rentă să primească de la stat teren în folosință?

Desigur, poate primi teren în folosință. Veniturile de pe acest teren se vor repartiza însă membrilor cooperativei numai după zile muncă. Să luăm un exemplu. Presupunem că cooperativa dintr-un sat a recoltat 120.000 kg de grîu. Din această cantitate, 20.000 de kg au fost obținute pe terenul primit în folosință.

Cît se va repartiza după zile-muncă și cît pe bază de rentă? Scădem din producția totală pe cea obținută pe terenul dat în folosință. In cazul nostru ne mai rămîn 100.000 de kg. Cele 25 de procente din producție care se repartizează pe bază de rentă se vor socoti numai la aceste 100.000 de kg și nu la întreaga cantitate de grîu obținută de cooperativă. Făcînd toate calculele reiese că membrii cooperativei vor primi după zile-muncă 95.000 kg de grîu, iar după rentă 25.000 de kg.

Cum se împart avansurile în natură în cooperativa agricolă de producție?

Direcția generală a organizării sectorului cooperatist din Ministerul Agriculturii și Silviculturii a elaborat recent: *„Recomandări asupra modului de repartizare a veniturilor în natură și în bani în cooperativele agricole de producție cu rentă"*. Intrucît spațiul nu ne permite să ne ocupăm pe larg de această problemă sfătuim cooperativele să ceară de urgență recomandările sus amintite de la secțiile agricole regionale sau raionale.

Este bine ca împărțirea avansurilor de 50 la sută să aibă loc imediat după recoltare însă nu mai înainte de a se îndeplini obligațiile contractuale, de a se face plățile S.M.T., de a se restitui semințele și furajele împrumutate, de a se reține cantitatea ce urmează să fie vîndută de către cooperativă etc. Dacă membrii cooperativei au nevoie urgentă de grîu li se pot da în timpul treierișului avansuri de 15 la sută. Ele se vor reține la eliberarea avansurilor de 50 la sută.

Potrivit prevederilor statutare, *avansurile se eliberează numai pe bază de zile-muncă. Renta pentru pămînt se acordă la sfîrșitul anului o dată cu împărțirea definitivă a veniturilor în bani și în natură.*

In numerele viitoare vom reveni cu un articol mai amplu privind repartiția veniturilor în natură și în bani în cooperativele agricole de producție cu rentă.

Raionul Luduș pe drumul cooperativizării complete a agriculturii

De curînd, la Luduș a avut loc o ședință a activului raional de partid și de stat la care au participat președinți ai sfaturilor populare, ai gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole din cuprinsul raionului. Participanții la ședință au analizat pe larg posibilitățile ce le stau la îndemînă în vederea intensificării muncii de cooperativizare a agriculturii întregului raion. Ei au ajuns la concluzia că în prezent există toate condițiile ca pînă la sfîrșitul acestui an agricultura din întreg raionul Luduș să fie cooperativizată.

Hîrșova — în prag de colectivizare completă

O nouă familie

Cînd l-au văzut și pe Alexe Toader lîngă ei, colectiviștilor din satul Bălăceanu parcă li s-a ridicat o piatră de pe inimi. Gata. Satul lor era în întregime colectivizat.

Se necăjiseră mult din pricina lui Toader. La drept vorbind, flăcăul a fost trup și suflet pentru colectivă chiar de la înapoierea din armată. I-o și declarase lui Vasile Rădulescu, vicepreședintele gospodăriei:

— Mă scriu, unchiule, cum nu!? Părinții mi-s acolo. Frații tot așa. Eu după ce-aș mai sta pe dinafară? Numai că îmi stă în gînd să mă însor întîi. Altminteri scap mireasa, pe Fănica lui Ion Goidan de la Gîrliciu.

...S-au înțeles să plece Rădulescu la Gîrliciu s-o pețească pe Fănica pentru Toader. Tot era el prieten bun cu tatăl fetei. Nu era primejdie din partea socrului să zică nu.

Dar socotelile din Bălăceanu nu s-au potrivit cu cele din Gîrliciu. Ce-i drept, la început Goidan s-a arătat destul de bucuros. Dar cînd s-a dumerit că viitorii cuscri sînt colectiviști, nici n-a mai vrut să stea de vorbă. A sucit-o la moment:

— N-am fată de măritat, Vasile.

N-a fost chip să-i schimbe gîndul nici atunci, nici altă dată. Dar nici Toader nu putea să-și scoată fata de la inimă. Că prea-i căzuse dragă.

— Ce să fac? îl întreba mereu pe Rădulescu.

— Fur-o, mă i-a aruncat Vasile într-o zi.

Zis și făcut. S-a dus flăcăul la Gîrliciu de s-a înțeles cu fata. Iar în seara următoare a și fost cu ea la Bălăceanu. Cît despre Goidan, el n-a mai vrut să știe nici de fata nesupusă, nici de ginerele îndrăzneț.

★

La un an de zile după ce-au intrat în colectivă, Toader și Fănica aveau casă nouă. Lui Goidan nu-i venea să creadă. Tot bățos se arăta. Dar nu-și mai repezea nevasta cînd îl îndemna să se împace cu copiii. Mormăia ceva în barbă și se prefăcea că-i tare ocupat.

Și într-o zi n-a mai putut răbda. A înhămat trăpașii la căruță și pe-aici ți-e drumul. Drept la Bălăceanu s-a oprit. Să vadă el cu ochii. A văzut. Și sufletul i s-a mutat de tot. Mai auzise el despre foloasele gospodăriei colective. Nu crezuse pe dea-ntregul. Dar acum era convins.

O săptămînă mai tîrziu, în adunarea generală a gospodăriei colective din Gîrliciu se vota primirea unei noi familii de colectiviști: familia Ion Goidan.

NICOLAE COMANICI

A început al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților

MOSCOVA întreagă a ieșit din primele ore ale dimineții de 28 iulie, pe străzile ce duceau spre stadionul Lujniki. Pe distanță de cîțiva zeci de kilometri, de-a lungul drumului pe unde urmau să treacă delegațiile participante la Festival s-a format un adevărat coridor viu, multicolor. Greu este să redai în cîteva cuvinte clocotitorul entuziasm cu care moscoviții au întîmpinat fiecare delegație în drum spre stadion. S-au schimbat în răstimp mii de insigne, s-au oferit tot atîtea autografe, miini negre au strîns cu prietenie miinile albe ce li se întindeau. Pe buzele tuturor au fluturat cuvintele învățate în orașul Festivalului: Mir i Drujba.

Programată pentru orele 14, deschiderea marii sărbători a trebuit să fie amînată cu o oră. Motivul? L-a anunțat cu emoție în glas crainicul, zecilor de mii de spectatori aflați pe stadion: delegațiilor li se face o călduroasă manifestație de dragoste și simpatie pe parcurs. ...Imensul stadion „V. I. Lenin" este dominat de două pancarde uriașe. Pe una stă scris salutul orașului gazdă: Dobro Pojalovat (Fiți bine veniți), iar pe celălalt se află cuvîntul pace scris în limbile rusă, chineză, engleză, franceză, germană și spaniolă.

La ora 15, primiți cu ropote de aplauze își fac apariția în tribuna oficială N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov și alți fruntași ai vieții publice din U.R.S.S. Apoi, trompeții vestesc deschiderea marii sărbători. Începe defilarea. Un grup de tinere îmbrăcate în alb poartă insigna Festivalului, apoi un grup de tineri ducînd steagurile albe ale F.M.T.D. Urmează un grup de stegari purtînd drapelele tuturor țărilor participante, și apoi, dintr-odată mii de baloane felurit colorate se înalță spre cer vestind începerea marii defilări a delegațiilor. Primii pătrund pe stadion tinerii australieni. Apoi, albanezii, algerienii, argentinienii, tinerii din Anglia, Ungaria, Vietnam,...

Costume diferite, fețe arămii alături de fețe galbene și negre. — miini unite, Pace și Prietenie.

Defilarea este închisă de coloanele tineretului sovietic. În numele tuturor continentelor, un brazilian, un indian, o fată din Africa Neagră, un australian și un francez salută Festivalul.

După sosirea ștafetei internaționale a Festivalului K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., urează bun venit delegaților pe pămîntul sovietic. În clipa cînd K. E. Voroșilov a terminat de vorbit, 25.000 de porumbei albi și-au luat zborul de pe stadion, iar pe cel mai înalt catarg se înalță steagul alb al Festivalului.

Urmează apoi două reprize de gimnastică prezentate de tinerii de la Rezervele de Muncă, de studenții de la Institutul de Cultură Fizică din Leningrad și de 5000 de studenți ai Institutelor de Învățămînt Superior din Moscova.

Intr-o atmosferă de deosebit entuziasm a luat sfîrșit festivitatea de deschidere a celui de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.

PROTECȚIA PLANTELOR IN R.D. GERMANĂ

Astăzi în Republica Democrată Germană aplicarea măsurilor de protecție a plantelor a devenit un lucru obișnuit pentru majoritatea agricultorilor care s-au convins de însemnătatea combaterii bolilor și dăunătorilor asupra menținerii și sporirii producției agricole.

In scopul găsirii unor mijloace de combatere mai eficace și mai economice și pentru studierea noilor boli și dăunători apăruți, a fost înființat în R.D.G., în localitatea Kleinmachnow din apropierea Berlinului, un Institut de Cercetări (Biologische Zentralanstalt). El depinde de Academia de Științe Agricole a Republicii Democrate Germane și dispune de un număr de 5 stațiuni repartizate pe întreg cuprinsul țării. De asemenea în Ministerul Agriculturii și Silviculturii există o direcție a protecției plantelor și a carantinei fito-sanitare, care prin organele ei îndrumă și sprijină pe agricultori în acțiunea de combatere a bolilor și dăunătorilor.

Pe lîngă acestea sînt organizate în toată țara așa-numitele „stațiuni de mașini pentru protecția plantelor", dotate cu mașini de mare randament tractate și acționate mecanic. Aceste stațiuni execută lucrările de combatere pe ogoarele cooperativelor agricole de producție cu care au fost încheiate contracte.

In scopul combaterii bolilor și dăunătorilor pe suprafețe mici (în grădinile sau livezile din jurul locuințelor etc.) lucrările sînt făcute chiar de către cultivatori care dispun de aparatura necesară. În Republica Democrată Germană nu există gospodărie agricolă cît de mică care să nu aibă cel puțin un aparat de stropit, iar materialele necesare combaterii se pot procura de către cei interesați direct de la magazinele de desfacere.

Statul nu intervine decît în acțiuni de interes republican cum sînt: combaterea gîndacului de Colorado, a rîiei negre a cartofului ș.a.m.d.

Pentru susținerea acțiunii de protecție a plantelor industria din R.D.G. produce atît mașinile cît și aparatele și produsele chimice necesare. Aparatura folosită este de tipuri cît mai variate pentru a putea satisface toate cererile potrivit structurii proprietății și exploatării agricole actuale din Republica Democrată Germană.

Importanța pe care fiecare cultivator o dă combaterii bolilor și dăunătorilor reiese și din faptul că volumul aparatelor de mînă de stropit începe de la 2-3 litri, iar al celor de prăfuit de la 0,500 kg. Pentru mica gospodărie se folosesc aparate de stropit cu o capacitate de 16 litri, asemănătoare cu aparatele A.S.-2 aflate în producție la noi în țară, sau aparate cu o capacitate de 10-14 litri, asemănătoare tipului Kallmax (aparatul Pomosa). Pentru prăfuit sînt întrebuințate aparatele Pomosa S-501 prevăzute cu foale în interiorul aparatului, înlăturîndu-se astfel defecțiunile ce se ivesc la prăfuitoarele cu foale exterioare utilizate în mod obișnuit în țara noastră.

In cooperativele agricole și în gospodăriile individuale mijlocii se folosesc mașinile S-511 pentru stropit și prăfuit, acționate printr-un dispozitiv pus în legătură cu una din roțile de transport (vezi foto), iar pentru suprafețe mari mașini cu motor, cu o capacitate de lucru de 2-3 ha. pe oră.

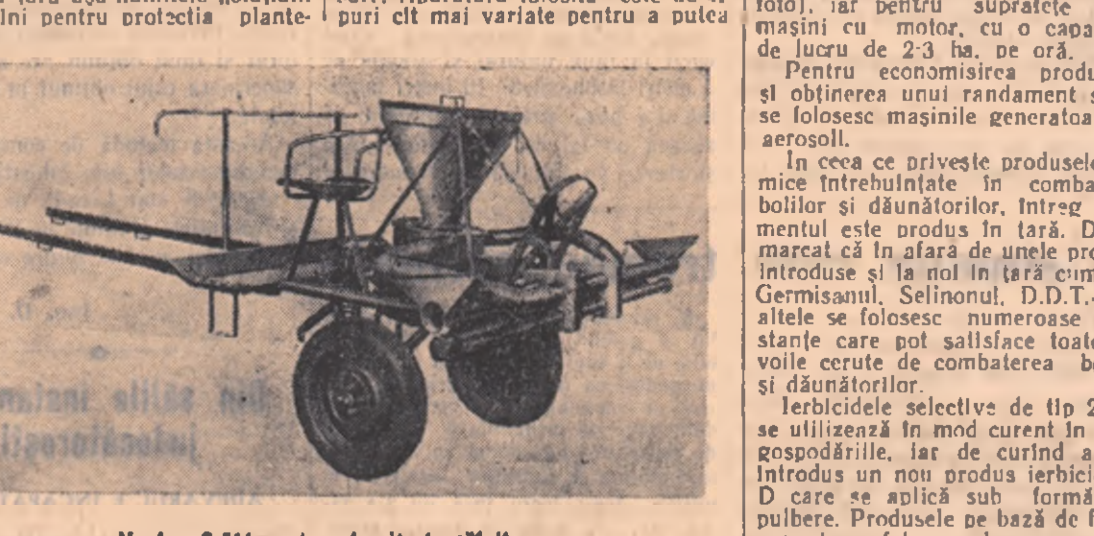
Pentru economisirea produselor și obținerea unui randament sporit se folosesc mașinile generatoare de aerosoli.

In ceea ce privește produsele chimice întrebuințate în combaterea bolilor și dăunătorilor, întreg sortimentul este produs în țară. De remarcat că în afara de unele produse introduse și la noi în țară cum sînt Germisanul, Selinonul, D.D.T.-ul și altele se folosesc numeroase substanțe care pot satisface toate nevoile cerute de combaterea bolilor și dăunătorilor.

Ierbicidele selective de tip 2,4 D se utilizează în mod curent în toate gospodăriile, iar de curînd a fost introdus un nou produs ierbicid 2,4 D care se aplică sub formă de pulbere. Produsele pe bază de fosfor organic se folosesc de asemenea pe scară întinsă și pe suprafețe mari.

Toate substanțele fungicide și insecticide se găsesc la magazinele de desfacere în orice cantități. Cu toate că prețul acestor produse este același ca și la noi în țară, ele sînt căutate și folosite pe scară largă de agricultorii din R. D. Germană, care cunosc din experiență proprie că sumele investite în combaterea bolilor și dăunătorilor sînt răscumpărate înzecit prin obținerea unor recolte sporite și de calitate.

Ing. AL. V. ALEXANDRI

Mașina S-511 pentru stropit și prăfuit

Să fie intensificat ritmul treierișului în regiunea Galați

(Urmare din pag. 1-a)

— Cînd terminați secerișul? ne interesăm noi, deoarece aflasem că se ocupă și cu situațiile operative.

— L-am dat gata de mult, de la 18 iulie. Acum sîntem la treieriș...

Am rămas nedumeriți. Încercăm:

— Bine dar pe cîmp lucrează niște combine. Nu-s ale dumneavoastră?

Tov. Pîrvu ne privește stînjenit, apoi răspunde cu jumătate de gură:

— Ba, da...

— Atunci cum ați terminat secerișul?

— Dacă ne cere Trustul...!

Asemenea practici dăunătoare folosesc și alte gospodării de stat din regiunea Galați. Datorită unor deficiențe tehnice și organizatorice planurile de campanie nu sînt îndeplinite totdeauna la termenul stabilit. Atunci, fără a se cerceta în prealabil situația de pe teren, unii tovarăși din cadrul trustului regional GOSTAT iau măsuri pentru a scurta „din birou" durata recoltatului.

Se întîmplă cam așa: telefonul gospodăriei sună cu insistență; la celălalt capăt al firului o voce autoritară, grăbită întreabă:

— Alo? Cînd terminați secerișul?

— Păi... în 6 zile sîntem gata.

— Ce face...? În 6 zile? Nu tovarășe, în 3. Și așa e prea mult.

— Bine, dar...

— Nici un dar. Peste trei zile raportați că ați terminat secerișul.

Iar conducerile gospodăriilor respective „strînse cu ușa" dau la regiune situații eronate. Și atunci ne întrebăm pe bună dreptate: Cui folosește aceasta?

Să sperăm că trustul regional GOSTAT Galați nu va mai folosi astfel de metode și pentru „terminarea" treierișului.

CONCLUZII

Cauza principală a rămînerii în urmă cu treierișul în regiunea Galați se datorește faptului că forțele au fost îndreptate mai mult spre terminarea secerișului, neglijîndu-se în mare măsură amenajarea ariilor și transportul recoltei pe arii. Din cele peste 1.000 de arii planificate au fost amenajate pînă mai zilele trecute abia 872. De asemenea, lipsa de organizare în formarea cetelor frînează mult buna desfășurare a treierișului.

Pe de altă parte unele S.M.T.-uri din regiune (Florești, Traian Sat, „1 Mai"-Brăila și altele) au trimis pe teren batoze reparate de mîntuială. Așa se explică de ce din cele peste 900 de batoze ale S.M.T.-ului funcționează abia jumătate și acelea cu randament foarte scăzut.

In regiunea Galați sînt posibilități pentru ca ritmul treierișului să fie intensificat. Se cere însă ca organele agricole și de stat de la regiune, raioane și comune să se preocupe cu mai mult simț de răspundere de problema transportului recoltei pe arii, de organizarea cetelor, de electrificarea și iluminarea a cît mai multe arii ș.a.m.d., astfel încît toate garniturile de treier să lucreze din plin zi și noaptea.

V. CAZACU
și
I. GHEORGHIU

Bune și rele

● Muncitorii de la gospodăria agricolă de stat Berești au reușit să termine de treierat în numai 6 zile recolta de pe cele 350 de ha cultivate cu grîu, orz de toamnă și ovăz.

● Peste 20 de tone treieră zilnic membrii gospodăriei colective „Progresul" din comuna Roșiori, raionul Însurăței.

● Batoza trimisă de S.M.T. Traian Sat la gospodăria colectivă din comuna Silistraru a treierat în 10 zile abia 5.000 kg de grîu.

● La gospodăria agricolă de stat Costache Negri, din cele 1.192 de ha cu păioase au fost treierate pînă acum cîteva zile numai 274 de ha.

● Datorită deselor defecțiuni, batozele S.M.T.-ului Horea nu treieraseră pînă la sfîrșitul celei de a doua decade a lunii iulie decît 24.000 de kg de boabe. Cu toate acestea directorul Florea Dragu și agronomul șef Ion Șeitan stau mai mult prin stațiune.

EVENIMENTELE SĂPTĂMÎNII

Proclamarea republicii în Tunisia

La 25 iulie, Adunarea Generală Constituantă a Tunisiei, întrunită în sala tronului din palatul Bardo, a luat istorica hotărîre de a aboli monarhia și proclama republica.

La numai 16 luni după obținerea independenței (Tunisia a fost timp de 75 de ani sub protectorat francez), poporul tunisian înregistrează o nouă victorie pe drumul libertății și progresului social.

Cu toate bogățiile de care dispune Tunisia — culturi de cereale, viță de vie, palmieri, legume, măslini, un subsol bogat în zăcăminte de fier, cărbune, zinc, plumb, sare, fosfați naturali — economia țării este slab dezvoltată, iar poporul sărac. Aceasta datorită faptului că peste 800.000 ha de pămînt din cel mai roditor, ca și resursele minerale ale țării se aflau pînă în ultima vreme în miinile colonialiștilor francezi. În timp ce monopolurile străine scoteau și scot încă beneficii uriașe, poporul tunisian era lăsat pradă mizeriei, bolilor și ignoranței, 80 la sută din populație fiind pînă la proclamarea independenței analfabetă.

Unul din principalii aliați ai colonialiștilor în exploatarea bogățiilor țării a fost monarhia. Pînă la 31 mai 1956, familia beiului se bucura de privilegii excepționale; într-un singur trimestru, lista civilă a beiului se ridica la 160 milioane de franci. De aceea, după obținerea independenței, poporul tunisian a pornit lupta împotriva rînduielilor feudale. Proclamarea republicii în Tunis constituie un prim succes pe calea acestei lupte.

Noul președinte al republicii, — Habib Burghiba a declarat că Tunisia va promova o politică de solidaritate cu țările arabe și va fi în general inspirată de spiritul Bandungului.

Problema naționalizării pămîntului în Birmania

La 23 iulie, la Rangoon — capitala Birmaniei — s-a deschis conferința consacrată naționalizării pămîntului. Primul ministru U Nu a declarat cu acest prilej că principalul țel al naționalizării pămîntului, este lichidarea proprietății moșierilor și reîmpărțirea pămîntului la țărani. Din 19,9 milioane de acri de pămînt arabil urmează să fie naționalizați 6,2 milioane de acri. Începînd din 1953 guvernul a împărțit 1.956.442 acri unui număr de 141.132 de țărani.

Răscoala triburilor arabe din Oman

De cîteva zile, triburile arabe din Oman, sub conducerea imamului Haleb Ben Ali, au pornit lupta împotriva sultanului din Maskat — Said Ben Timur — marioneta colonialiștilor englezi. Respingînd ultimatumul comandamentului forțelor militare aeriene engleze de a înceta lupta, răsculații și-au intensificat acțiunile și au ocupat capitala Omanului, Nezwa. Avioanele britanice cu reacție au intrat în acțiune, bombardîndu-i pe răsculați. De asemenea, împotriva lor s-au folosit și arme rachetă. În ciuda acestei reprimări sîngeroase, răsculații obțin noi succese, fapt ce a produs o adîncă îngrijorare la Londra. Imperialiștii britanici se tem că înfrîngerea sultanului din Maskat va crea un precedent pentru populația altor principate din peninsula arabă care se află sub protectoratul Marii Britanii.

Țările arabe s-au solidarizat de la început cu lupta răsculaților din Oman. Ele sînt gata să-i ajute și vor ridica de asemenea problema agresiunii britanice contra Omanului în fața O.N.U.

Intervenția militară barbară împotriva triburilor răsculate din Oman demască încă odată, fără putință de tăgadă, adevăratul chip de călău al imperialismului britanic.

Notă

Cine a fost Socrate?

De cîteva zile în Senatul american se dezbate cu aprindere problema drepturilor cetățenești ale negrilor. Este vorba de un proiect de lege care a fost adoptat de către Camera Reprezentanților a S.U.A., prin care se garantează dreptul de a vota alegătorilor negri din statele sudice ale Americii. Această dezbatere poate dura săptămîni de-a rîndul, deoarece senatorii din sud — înfocați rasiști — se împotrivesc cu înverșunare aplicării acestei legi pe care ei o socotesc „ofensatoare" pentru albi.

Se știe că prin diferite mijloace și presiuni, mergînd de la ipocrite legislații regionale și pînă la cruzimi și violențe, populația neagră din statele sudice ale S.U.A. este practic împiedicată să-și exercite drepturile cetățenești. După calculele făcute, circa 75 la sută din negri sînt împiedicați de a merge în fața urnelor și a vota. În anumite state, acest procent este și mai ridicat. În Mississipi, de pildă, din 500.000 negri înscriși pe listele electorale, numai 18.000 au putut participa la ultimele alegeri.

Printre îngrădirile „juridice" utilizate de vreme îndelungată împotriva negrilor, figurează la loc de cinste obligația — pentru alegătorul de culoare — de a ști să scrie și să citească. Ținînd seama că mai bine de trei sferturi din negri sînt muncitori agricoli pe marile plantații și că accesul la școli le-a fost vreme îndelungată barat, se vede limpede că socoteala rasiștilor a fost bine chibzuită; mulți analfabeți — puțini alegători.

Totuși, în anii din urmă, numărul negrilor știutori de carte a început să crească din ce în ce mai mult, fapt care a pus serios pe gînduri autoritățile. Spiritul „inventiv" al americanilor nu s-a dezmințit însă nici de astă-dată. A fost adoptată o nouă lege care hotărăște cum că dreptul de vot îl au numai negrii posedînd „un nivel suficient de cultură". Deci, pentru a putea vota, fiecare alegător negru trebuie să dea mai întîi examen în fața unei comisii. Muncitorul agricol din statul Carolina sau din Mississipi, ajuns în fața examinatorilor, trebuie să răspundă la cîteva zeci de chestiuni printre care: Cine a fost Socrate? Un rezumat al teoriei relativității... Despre republica lui Platon... ș.a.m.d.

Din nefericire, lucrătorii de pe plantații, preocupați de alte probleme, între care și aceea de a-și potoli foamea lor și a familiilor lor din salariul de mizerie ce-l primesc pentru munca de robi, nu au putut urma cursurile universitare și ca atare nu au auzit niciodată de Socrate sau Platon. Îngroziți de atîta lipsă de cultură, membrii comisiei îi șterg în grabă de pe listele electorale...

★

Discuția în jurul proiectului de lege durează de-acum de cîteva zile. Ea amenință să dureze săptămîni de-a rîndul, deoarece senatorii sudiști s-au hotărît să adopte așa numita tactică a „filibusterilor". Este vorba de un articol din regulamentul Senatului american, care prevede că tribuna Adunării poate fi ocupată oricîtă vreme de un orator cu condiția ca el să nu se oprească din vorbit. Discursul poate trata orice problemă și au fost cazuri cînd unii oratori au citit cărți întregi din scoarță în scoarță. Plictisiți, obosiți, senatorii din opoziție renunță în cele din urmă să mai voteze legea pusă în discuție.

Aceeași metodă încearcă să o aplice acum senatorii sudiști, cu legea privitoare la drepturile cetățenești ale negrilor.

Dacă tactica lor va reuși, salariații agricoli de pe plantațiile de bumbac din Carolina sau Louisiana vor rămîne în continuare fără dreptul de a vota. Și mai cu seamă, chinuiți de întrebarea: Cine a fost Socrate?

L. S.

De ce nu crește întovărășirea din Boteni

(Urmare din pag. 1-a)

s-a împărțit numai după suprafață, nețiindu-se seama că unii întovărășiți munciseră mult, iar alții abia dacă trecuseră pe la lan să vadă cum arată. Aceasta a făcut să se renunțe la munca în comun.

Nici întovărășiții harnici nu pot scoate recoltă pe măsura dorinței și a priceperii lor. Și iată de ce: terenul destinat unei culturi se împarte între întovărășiți prin tragerea la sorți cu o zi, două, înainte de a începe semănatul. Neștiind ce parcelă le va reveni întovărășiții nu execută nici un fel de lucrare de pregătire a terenului. Astă primăvară, de pildă, mulți întovărășiți au semănat porumbul în miriște. De vină este, ce-i drept, și S.M.T. Titu care a ținut 3 săptămîni tractoarele pe locul întovărășirii pentru a ara 3... hectare. Tractoarele, ori au fost defecte, ori au arat pe la individuali care s-au înțeles cu tractoriștii fără a încheia contracte cu S.M.T. Ca să fie siguri să nu le rămînă locurile nearate! În treacăt fie spus nici întovărășiții nu sînt prea bucuroși să folosească tractoarele. Pentru a justifica cît de cît combustibilul cheltuit, arînd pe cont propriu, tractoriștii trec în acte că au executat pentru întovărășire un volum mai mare de lucrări decît cel efectuat. Aceasta provoacă numeroase nemulțumiri. În loc să are cu tractoarele, întovărășiții care nu au animale de muncă apelează la consăteni de-ai lor, deși aceștia le pretind un preț mai mare decît al S.M.T.-ului, iar calitatea lucrărilor efectuate de el lasă de dorit.

Dar să revin la întovărășire. Folosirea semințelor necorespunzătoare, nepregătirea terenului și executarea a numai o parte din lucrările de întreținere a culturilor fac, de bună seamă, ca întovărășirea să obțină recolte scăzute...

La producții mici duce și completa nefolosire a îngrășămintelor. Întovărășiții vînd gunoiul de grajd sau îl duc pe terenul care-l au în afară. Ei procedează în felul acesta tot din cauză că pînă la începerea semănatului nu știu care va fi parcela lor. În timpul vegetației de asemenea nu aplică îngrășăminte. Știu că la următorul semănat locul pe care ei au pus îngrășăminte va fi atribuit altuia. Nefolosirea îngrășămintelor precum și rotația a numai două culturi — grîu și porumb — au făcut ca terenul întovărășirii să-și piardă mult din fertilitate. Există deci pericolul ca pe viitor producțiile ce le vor obține întovărășiții să fie tot mai mici.

Pe scurt, acestea sînt faptele. Ele demonstrează că întovărășirea din Boteni, deși se află numai la 4 km de Titu, a fost uitată de organele raionale. Prin sat vin numeroși activiști de la raion. Cu ce treburi importante s-or fi ocupînd în Boteni? De la întovărășiți n-am putut să aflu. Am aflat — lucru pe care-l știam și fără să mi-l spună el — că întovărășirii nu-i dau nici un sprijin. De procedeul activiștilor raionali s-a molipsit și tehniciana din comună. De la 1 ianuarie și pînă la 21 iulie n-a trecut nici măcar o singură dată pe la întovărășire.

Situația aceasta nu mai poate dăinui. Organele raionale au datoria să ajute neîntîrziat întovărășirea din Boteni ca ea să ajungă, cît mai repede cu putință — chiar în toamna acestui an — o unitate cooperatistă capabilă să atragă pe drumul agriculturii socialiste țăranii muncitori din sat.

Pentru întovărășirea din Boteni problema numărul unu este organizarea muncii în comun. Dar o organizare care să nu-i avantajeze pe leneși și să ducă la nemulțumirea oamenilor harnici, cum s-a întîmplat cu doi ani în urmă. O altă problemă ce se cere rezolvată de urgență este cea a relațiilor dintre întovărășire și S.M.T. Titu.

De rezolvarea în primul rînd a acestor două probleme depinde însuși viitorul întovărășirii.

Posibilități nefolosite

In planul de treieriș al secției agricole a raionului Găești stă scris negru pe alb: „treierișul va începe la 10 iulie și se va termina la 20 august. Cele 46 batoze pe raion vor treiera zilnic păioasele de pe o suprafață de 450 de ha". Frumos plan, nimic de zis. Și dacă ar fi să ne luăm după el am ajunge la concluzia că aici, pînă în prezent, s-au treierat peste 25 la sută din păioase. Dar iată că alături de planul amintit se află și o situație a treierișului, în care, tot negru pe alb, stă scris: „pînă la 20 iulie în întreg raionul au fost treierate păioasele de pe o suprafață egală cu 4 la sută din cea planificată". După cum se vede treaba una e în plan și alta e pe teren. Și de ce această stare de lucruri?

Muncă neorganizată

Prima impresie ce și-o face cel ce vizitează în aceste zile ariile din raionul Găești este că aici campania de treieriș e cu totul neorganizată deși secerișul e terminat. Într-o serie de comune ca: Fierbinți, Vișina, Slobozia și altele, unde batozele se află pe arii de mai bine de 16 zile, ele nu treieră în medie decît 3.000—4.000 kg. boabe, iar altele nici atît. Sfaturile populare și organele agricole din aceste comune dovedesc o totală nepăsare față de problema grăbirii muncilor de treieriș. Altfel nu se poate explica de ce grîul nu se transportă pe arii decît cu viteza melcului, sau chiar dacă e transportat, producătorii nu sînt organizați temeinic în cete spre a se asigura funcționarea neîntreruptă a batozelor. Nu mai departe decît în ziua de 25 iulie — zi frumoasă cînd se putea munci din plin — în comuna Slobozia o batoză n-a treierat nici măcar un snop, pe motivul că... cetele nu sînt organizate. În comuna Vișina, 3 batoze stăteau fără să funcționeze tot pentru același motiv. Am întîlnit și comune ca: Ionești sau satul Croitoru, unde producătorii s-au organizat în cete, și-au adus grîul pe arii și l-au așezat în stoguri, dar nu aveau cu ce să treiere. Batozele care urmau să-i deservească au fost duse de pe ariile lor la 200—300 de metri, pe miriștile întovărășiților din comunele respective. Cum grîul întovărășiților se afla în clăi împrăștiate pe întreg cîmpul și cum în urma unei ploi căzute cu o zi în urmă snopii erau încă uzi, batozele n-au putut treiera nici un snop. Nimeni însă n-a luat măsuri ca batozele să funcționeze în ziua aceea pe ariile organizate unde grîul în stoguri era uscat și nimeni nu l-a îndrumat pe întovărășiți să-și strîngă și el snopii în stoguri evitîndu-se astfel pierderile și putîndu-se treiera mai cu spor.

Mai puțini timpi morți

Am întîlnit pe aria nr. 2 a comunei Uliești o batoză care a treierat într-o singură zi 19.000 kg. grîu, iar pe aria comunei Răscăeți, o altă batoză de aceeași capacitate care în aceeași perioadă de timp n-a treierat decît 8.000 de kg. Amîndouă batozele au funcționat încontinuu. Cum se explică această diferență de productivitate? În primul rînd, ea se explică prin modul diferit în care sînt alimentate cele două batoze. Pe aria comunei Uliești, bunăoară, lucrează 4 coșari permanenți, recrutați din rîndul celor mai harnici și pricepuți oameni din sat. Ei alimentează batoza, doi cîte doi, în mod uniform și continuu eliminîndu-se astfel timpii morți. Pe aria comunei Răscăeți însă, fiecare ceată își are coșarii săi, iar uneori fiecare proprietar își introduce în tobă grîul ce îi aparține. Mulți dintre acești „coșari" sînt nepricepuți, iar alții neglijenți sau dezinteresați în muncă. Asta face ca batoza să funcționeze cu un randament scăzut, iar productivitatea muncii să fie mică.

In al doilea rînd această diferență de productivitate se pune și pe seama timpilor morți rezultați de pe urma „scuturatului" batozei după fiecare producător care treieră. În comuna Uliești batoza se scutură numai seara cînd ceata respectivă a terminat treierișul. Boabele rezultate prin scuturare sînt date producătorului care a treierat cel dintîi în ziua aceea. În felul acesta batoza funcționează continuu toată ziua. Pe ariile celelalte din raion, după ce se treieră grîul unui cetățean, batoza merge în gol 10—15 minute fapt ce are ca urmare timpul irosit în zadar și consum de combustibil mai mare decît cel planificat.

Atenție selectării grîului

La majoritatea batozelor din acest raion se poate constata că trioarele sînt scoase din funcțiune. Ca urmare toate boabele de grîu curg în același sac împreună cu corpurile străine. Ba în unele comune ca Petrești, de pildă, batoza (proprietatea S.M.T.-ului Greci) nu are dispozitiv de prins sacii. Neselectarea grîului are un mare neajuns. Dus amestecat cu corpuri străine la bazele de recepție, grîul va trebui dat acolo la trior, fapt ce va provoca mari aglomerări și pierderi de timp. Este știut doar că boabele vîndute statului pe bază de contract trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute de Stas. Iată de ce dar se impune ca batozele să selecteze grîul, iar în caz contrar, sfaturile populare comunale să aducă pe arii trioarele necesare executării acestei operațiuni.

★

După cum se vede, situația treierișului în raionul Găești trebuie să dea serios de gîndit organelor de stat și agricole care răspund de această campanie. Zilele trec una cîte una, timpul poate deveni schimbător, fapt ce-ar putea provoca, în cazul cînd nu este urgentat treierișul, mari pierderi de recoltă. Este necesar deci ca lipsurile amintite mai sus să fie cît mai grabnic lichidate, spre a se putea realiza și chiar depăși zilnic viteza de lucru stabilită la treieriș.

G. SACADAT

Buletin Meteorologic

pentru zilele de 31 iulie, 1 și 2 august 1957

Institutul Meteorologic Central anunță timpul probabil pentru următoarele trei zile.

Vremea relativ răcoroasă cu ploi temporare sub formă de averse însoțite de descărcări electrice în cea mai mare parte a țării. Vînt moderat cu ușoare intensificări locale. Temperatura aerului în scădere mai întîi și apoi staționară. Maximele vor fi inferioare lui 30 de grade. Local, în nordul Ardealului, va cădea grindină.

Temperatura solului se va menține ridicată la începutul intervalului după care va fi în scădere. Umezeala solului în creștere ușoară în cea mai mare parte a teritoriului țării.

Pronosport — Concursul tuturor sportivilor

Iată cum arată un buletin pronosport cu 12 rezultate exacte la concursul nr. 30 (etapa din 28 iulie 1957).

I	Motor Karl Marx Stadt—Turbine Erfurt (R.D.G.)	2
II	Stahl Stalinstadt—Rotation Leipzig (R.D.G.)	
III	Motor Sud Brandenburg — Fortschritt Meerane (R.D.G.)	1
IV	Motor Oberlind—Motor Zwickau (R.D.G.)	2
V	Egri S. C.—Miscolț VSC (R.P.U.)	1
VI	Perecesi Banyasz — Ozdi VTK (R.P.U.)	1
VII	Bukkaljai Banyasz — Hatvani V.S.E. (R.P.U.)	2
VIII	Salgotarjani Vasas—Baglyasaljai Banyasz (R.P.U.)	2
IX	BudafokiEMTE — Csepel Auto (R.P.U.)	1
X	Szallitok S. C. — Szekesfehervari VSC (R.P.U.)	1
XI	Gazgyar — Oroszlanyi Banyasz S.C. (R.P.U.)	x
XII	Kobanyai Lombik — VKSE (R.P.U.)	2

La acest concurs au fost depuse aproximativ 619.000 variante.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1 București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".